

עיריית גבעתיים

פרוטוקול ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 5

מיום רביעי, ח' באדר א' תשע"ט, 28.2.2019

נוכחים:

מר רן קוניק, ראש העירייה

הגב' אור-לי ניב, סגנית ראש העירייה, חברת מועצה

מר אלי הולצמן, חבר מועצה

עו"ד אביעד מנשה, חבר מועצה

גב' קארין אינס, חברת מועצה

גב' טלי ארגמן, מ"מ וסגנית ראש העירייה, חברת מועצה

מר מושיק גולדשטיין, סגן ראש העירייה

עו"ד יעקב שטרן, חברת מועצה

מר סיון גולדברג, חבר מועצה

מר איתמר אביבי, חבר מועצה

מר אלעד רוזגוביץ, חבר מועצה

גב' יוי וולפסון, חברת מועצה

ד"ר גלית לנדסהוט, חברת מועצה

מר אורי קרמן, חבר מעצה

מר ניר קורן, חבר מועצה

מר יורם כהן, מנכ"ל העירייה

עו"ד יורם פומרנץ, מנכ"ל העירייה

עו"ד דניאלה גז, יועמ"ש העירייה

רו"ח גבי סוידאן, מבקר העירייה
מר שלומי שפירא, גזבר העירייה
מר חיים רוזנבאום, חשב אגף שפ"ע
מר יאיר אונפסונג, מנהל אגף הארנונה
מר אבי לוי, חשב מנהל החינוך
רו"ח תמיר מילר, מנהל חשבונות
מר ישראל פרידמן, מנהל מדור שכר
הגב' אביבה שבתאי, עוזרת ראש העירייה
הגב' שולי ברוך בר-דוד, רכזת ישיבות מועצה

חסרים:

פרופ' יזהר אופלטקה, חבר מועצה
מר בני רייך, משנה לראש עירייה, חבר מועצה

על סדר היום:

1. אישור תקציב העירייה לשנת 2019

מר רן קוניק: נא להתיישב במקומות. מי חסר שם ביניכם? אופלטה? אופלטה בחו"ל, אני יודע. לפני שאתה מתיישב, סגור את הדלת רק, אביעד. לפני שנתחיל בישיבה עצמה, אז יש לנו שני עניינים טכניים קטנים, וגדולים. לפני אביבה, אנחנו... לא לפני אביבה? אז יש לנו, רוצה להגיד כמה מילים, אור-לי?

גב' אור-לי ניב: כן.

מר רן קוניק: טוב.

גב' אור-לי ניב: ערב טוב. אביבה בואי... לאביבה אתמול הייתה יום הולדת.

(מחיאות כפיים)

גב' אור-לי ניב: בואי לפה, אני אכבה בשבילך, אנחנו מאחלים לך מזל טוב.

גב' אביבה שבתאי: תודה, תודה.

גב' אור-לי ניב: הרבה בריאות, הרבה אושר, תודה על כל מה שאת עושה למענינו.

גב' אביבה שבתאי: תודה לכם.

גב' אור-לי ניב: ושיהיה לך רק טוב.

גב' אביבה שבתאי: תודה רבה.

מר רן קוניק: ... כולנו, ואני באופן אישי הרבה בריאות, וכוח ... מזל טוב מכל הלב. היום

אנחנו גם, אפשר לומר, באופן רשמי, נפרדים ממנכ"ל העירייה שלנו, יורם כהן שעובר

למנכ"ל את עיריית נתניה.

(מחיאות כפיים)

מר רן קוניק: למעשה, אנחנו גם ניתן להגיד כמה מילים לגבי יורם, אנחנו גם נפרדים

חלקית מדניאל, היועצת המשפטית שלנו, שעוזבת אותנו בקרוב. בינתיים היא תישאר, תקופה קצרה, לעשות חפיה למי שיבחר או תיבחר להחליף אותה. יורם בפועל, בעצם כבר נכנסת לתפקיד בנתניה, נכון? אז אנחנו נעשה איזשהו אירוע צנוע לשניהם, כולכם מוזמנים, כל חברי המועצה. אבל ננצל את ההזדמנות הזאת, בכל זאת, לפחות לגבי יורם, אנחנו, איתך נחכה ל... יש לך עוד כמה ישיבות איתנו.

יורם, קרוב לתשע שנים ניהל את עיריית גבעתיים. המשיך את התפקיד, המשיך בתפקידו גם לאחר הבחירות הקודמות, לפני חמש שנים והסיבה העיקרית שאני אז בחרתי להמשיך איתו, מה שלא כל כך מקובל, בדרך כלל שיש חילופים של ראשי ערים, זה כי נוכחתי, בהיותי חבר במועצה, באופוזיציה, נוכחתי לראות כיצד הוא ממלא את תפקידו במקצועיות רבה, במסירות, מבצע דברים בצורה מושלמת, ביצועיסט אמיתי, ונותן מענה גם לראש העיר, מן הסתם ולחברי ההנהלה וגם לחברי האופוזיציה. מטפל בפניות כפי שמנכ"ל מקצועי צריך לעשות, למרות קשיים ולמרות המטריה הפוליטית.

הוא ספג על כך גם לא מעט שיחות, או ימים קשים, מהנהלת העיר הקודמת, לצערי. והמון דברים טובים נעשו בשנים האחרונות בגבעתיים, בזכות הרבה מהאנשים שיושבים פה גם, כמובן, ומנהליה... בסופו של דבר, מנכ"ל העירייה הוא האיש החשוב במערכת התפעולית, מעבר למערכת הפוליטית ולנהל עירייה זה ממש לא סיפור קל, במיוחד עירייה כמו גבעתיים. הדרישות מאוד גבוהות והתקציב הוא מאוד מוגבל, והפוטנציאל ההתפתחותי, נקרא לו ככה, עסקי – התפתחותי, שטחים וכדומה, כמעט ולא קיים. הוא עובר לעיר שהיא משהו אחר לגמרי מבחינת גודל, שטחים ותקציבים.

יורם עשה עבודה נהדרת והייתה לי זכות, לי ולכם ולנו, לעבוד במקום שמנכ"ל כמותו מנהל. אני חושב שאני מדבר גם בשם העובדים והמנהלים שנמצאים פה. ואנחנו מאחלים

לך הצלחה.

מר יורם כהן: תודה רבה.

מר רן קוניק: אמרתי למרים, שהיא עשתה עסקה טובה, שאני בטוח שהיא תהנה מהכישורים שלך ומהאישיות שלך. ובאמת, אתגר גדול לנהל את עיריית נתניה. אני בטוח שאתה תעמוד בו, תהנה ותפרח ובסופו של דבר, תשע שנים זה לא מעט ושינוי כזה הוא באמת, יכול לעשות טוב, להכניס לך אנרגיות חדשות. אני בטוח שזה מה שיהיה.

מילה לגבי דניאלה, שוב, אנחנו... את הישיבות הבאות כשהיא עוד איתנו, ניפרד ממנה בישיבת מועצה אחרונה ואני לא חושב שאני יכול להוסיף הרבה על מה שכולכם מכירים. יש לנו יועצת משפטית מהטובות שבמדינת ישראל, בוודאי בתחום המוניציפאלי. עם ניסיון

רב, עם חוכמה, עם יושרה, עם הבנה בכל התחומים, עם מוח, יכולת ניתוח וקבלת החלטות ואסרטיביות שמאוד חשובה בתפקיד הזה. ועם עקרונות שהיא לא סוטה מהם. אני חושב שהעובדה שהעירייה, וגם אני באופן אישי וכולם, התנהלנו פה בתקופה לא פשוטה, נכון נושאים כבדים של תכנון ובניה וכו', אנחנו רואים מה קורה בערים אחרות גם, פה ושם, שאנחנו התנהלנו בצורה נקייה, שקופה ומסודרת, וחוקית כמובן. וקיבלנו החלטות, ובאמת גם קיבלנו החלטות של לא לעשות דברים, להימנע מלעשות דברים, כי אי אפשר וכו'. וזה בסדר גמור. זה הרבה בזכות, ההחלטות שלך, ההמלצות שלך, חוות הדעת שלך.

כמובן, גם הבחירה שלך ביועצים החיצוניים שמלווים אותנו, היא בחירה נהדרת. יש לנו גם מספר משרדים חיצוניים מצוינים שמלווים אותנו בכל התחומים, וזה גם הרבה בזכות יכולת הבחירה שלך.

דניאלה לא עוברת לנתניה, היא הולכת לעשות קצת חיים עם הנכדים ועם כל מיני חוגים,

עו"ד דניאלה גז: גישור.

מר רן קוניק: גישור. והגישה שלה, עכשיו אני מבין, זו גישה נכונה, עברו כמה שנים, צריך ככה לעשות שינוי ולעשות דברים אחרים, והיא צודקת. ואני מאחל לך הרבה בריאות והצלחה.

עו"ד דניאלה גז: תודה.

מר רן קוניק: תהני מכל מה שתעשי ושמחנו, כמובן, ליהנות משירותיך. אני באופן אישי, ואנחנו עוד נהיה בקשר, גם עם דניאל וגם עם יורם.

מר יורם כהן: תודה רבה.

(מחיאות כפיים)

מר רן קוניק: אז עוד יהיו אירועי פרידה, ואחרים כמובן ירצו גם לברך, כמובן, גם יורם וגם דניאלה, באירועים האלה ידברו.

אנחנו עוברים, ברשותכם, לשיבת התקציב. אני פותח את ישיבת המועצה המיוחדת בנושא תקציב, שלא מן המניין, מספר 5, 27.2.2019.

1. אישור תקציב העירייה לשנת 2019

מר רן קוניק: כפי שנהוג בישיבות האלו, מיד אני אעביר את המיקרופון. אז כפי שמקובל בישיבות האלו, אני מעדכן את החברים החדשים במועצה, התקציב, דברים ההסבר, כל ההסבר לגבי התקציב, יעשה על ידי גזבר העירייה, שלומי שפירא, שיושב לידי ולאחר מכן, בעיקר, אני מניח, מצד האופוזיציה ישאלו שאלות, הערות, ירשמו ויענו על ידי צוות

הגזברות שיושבים פה, לאחר ריכוז כל השאלות.

מר שלומי שפירא: תודה רבה. ערב טוב לכולם, כבוד ראש העיר, חברי מועצה, הריני

מתכבד להגיש את הצעת התקציב של עיריית גבעתיים לשנת 2019.

בתחילת דבריי, אתן רקע לאופן הכנת התקציב. התקציב נבנה בהתאם להנחיות משרד הפנים. תהליך הכנת התקציב, בהתאם להנחיות הנהלת העירייה, והדגשים בתקציב, בהתאם למדיניות ההנהלה. סך הכול, הצעת התקציב מסתכמת ב- 419 מיליון ₪, לעומת תקציב 2018, בסך 409 מיליון ₪. סך הכול גידול של עשרה מיליון ₪, כלומר, תוספת של 2.5%. זהו גידול זהיר ושמרני, על מנת שנוכל לעמוד ביעדי התקציב, כאשר המדד היה פחות מאחוז, ליתר דיוק 0.8. זאת אומרת, מדובר פה בגידול ריאלי.

תקציב 2019 הינו תקציב מאתגר במיוחד, אמנם אנו אומרים את זה מדי שנה, אבל השנה תהיה מאתגרת במיוחד, והבחירות הקרובות, ספק אם יעשו טוב לרשויות המקומיות ולשלטון המקומי.

תקציב 2019 שנמצא על שולחנכם, הינו תקציב מאוזן. יש לציין כי בהתאם לנתונים המצויים בידינו, תקציב 2018 הסתיים אף הוא באיזון תקציבי. התקציב מלמד על התהליכים, המגמות והמטרות, וכמובן החזון שמנחה הנהלת העירייה. הוא תוצר של תהליך הכנה ארוך ויסודי, שכלל טיעונים מעמיקים, הערכת תחזית הכנסות וניתוח מפורט של נתוני ביצוע התקציב, וכמובן, בוצעו התאמות והתייעלות, עד לכדי יצירת תקציב מאוזן, המאפשר לנו, לא רק לחזק את מצבנו הכלכלי, אלא ובעיקר להרחיב את השירותים הניתנים לתושבי העיר, ובכך לשפר את איכות חייהם.

התקציב כולל בתוכו המשך הקצאת משאבים לנושאים רבים, בהתאם למדיניות ההנהלה ולמגבלות התקציב. כמובן, תמיד יהיו כאלה שיגידו שזה לא מספיק, אמנם הנתונים

מראים, למעלה מכל ספק, על מגמה ברורה של עליה בהשקעות העירייה לטובת איכות חייהם של תושבי העיר גבעתיים.

לפני שאציג את נתוני התקציב, חשוב לי להודות לכל העוסקים במלאכה. ראש העיר, מנכ"ל העירייה היוצא, מנכ"ל העירייה הנכנס, מנהלי האגפים והחשבים, שגילו אחריות ולקחו חלק גדול ופעיל בהכנת התקציב, ותרמו לתקציב מאוזן, למרות הקשיים והאתגרים שעמדו בפתחה של שנה זו.

הנחות יסוד בהכנת התקציב –

1 – עליית מחירים של 1.4% על פי תחזית אינפלציה לשנת 2019 של בנק ישראל,

2 - עדכון ארנונה 0.32% בהתאם להנחיות משרד הפנים,

3 - מקדם שכר של 2%.

תהליך אישור התקציב –

1 – איסוף נתונים.

2 – הכנת מסגרת התקציב.

3 - דיוני תקציב מפורטים עם אגפי העירייה.

4 – סיכום ועריכת הצעת התקציב בהתחשב בהדגשי מדיניות ההנהלה.

5 – אישור ועדת כספים.

6 – אישור מועצת העיר, ולאחריו אישור משרד הפנים.

מבנה התקציב – הנחיות משרד הפנים קובעות שיטה אחידה ומחייבת לסיווג תקציב הרשויות המקומיות, ולמספור סעיפי ההכנסה וההוצאה. תקציב הרשות מורכב מתקציב

רגיל ומתקציב בלתי רגיל, תב"ר. את התקציב הרגיל, ניתן להגדיר כתקציב למימון פעילויות שוטפות, לעומתו התקציב הבלתי רגיל, מיועד לצרכי הפיתוח.

התקציב הרגיל – יכול את כל סעיפי ההכנסה וההוצאה ברשות המקומית. בצד ההכנסות – ארנונה, השתתפות משרדי ממשלה ושונות, ובצד ההוצאות – שכר כולל פנסיה, פעולות, פירעון הלוואות ומימון.

לעומתו, יש את התקציב הבלתי רגיל, תב"ר. הוא כולל את כל ההוצאות וההכנסות בגין פעולות בתחום הפיתוח ומנוהל בנפרד, הן בספרי הנהלת חשבונות והן בחשבונות בנק נפרדים. על מנת לאשר תב"ר, אנו מביאים לאישור את הפרויקט במועצת העיר, כאשר הוא כולל את כל מקורות המימון, ולאחריו מועבר לאישור משרד הפנים.

1 – השתתפויות ממשרדי ממשלה

2 – השתתפויות בעלים כמתחייב בחוקי עזר של הרשות המקומית.

3 – תרומות.

4 – הכנסות מקרנות הרשות.

5 – הלוואות

6 – הכנסות ממכירת רכוש.

תפקידי התקציב – התקציב הוא הכלי העיקרי של הנהלת העירייה להקצאה ולניהול המשאבים העומדים לרשותה, והדרך היעילה ביותר, על מנת להשיג את המטרות והיעדים. תפקידיו, להגדיר את מסגרת ההוצאות וההכנסות השנתית לכלל העירייה, לפרט את סעיפי ההוצאה וההכנסה בכל תחום ולהראות את המשמעויות של פתיחת תוכניות חדשות, או סגירת תוכניות קיימות, מעקב שוטף אחרי הביצוע ביחס לתכנון

ולשמש בסיס לבקרה הכספית של הרשות ומידת האיתנות הפיננסית.

דרך הכנת תקציב העירייה, שנת 2019 – את הכנת התקציב התחלנו בצד ההכנסות, על מנת להעריך מהו היקפם והרכבם של המשאבים שיעמדו לרשותנו. על מנת להכין תחזית הכנסות, ערכנו בדיקה של הכנסות מובטחות, הכנסות שיש סיכוי גדול שתתקבלנה והכנסות שקיימת אי ודאות משמעותית לגביהן.

לאחר שהכנו את המסגרת הכוללת של התקציב, על סמך ההכנסות, וסיווג ההכנסות לפי פעילויות, התחלנו להכין את התקציב המפורט, בשיוך ההוצאות לפעילויות. שכללנו את כל ההתחייבויות, כתוצאה מהוצאות שוטפות קבועות. אליהן, הוספנו את הצרכים החדשים, הנדרשים, כתוצאה מהחלטות הנהלה, מהחלטות ממשלה, שינויי חקיקה, פסיקות בית משפט וכיוצא בזה.

במסגרת הדיונים בנושא ההוצאות, בדקנו כל סעיפי הפעולות, כך שבחנו חשיבותה ועלותה של כל פעולה, ללא קשר אם בוצעה בעבר. היתרונות בשיטה זו, שהיא משקפת תקציב שנותן ביטוי לצרכיה האמיתיים והמעודכנים של העיר גבעתיים, וניצול מיטבי של המשאבים, לטובת המטרות שהוגדרו על ידי הנהלה.

הקשר בין התקציב הרגיל, לתקציב הבלתי רגיל. קיים קשר בין התקציב הרגיל, לתקציב הבלתי רגיל, ולהיפך. שיפוצים במוסדות חינוך, מוגדרים בתקציב הפיתוח, בעוד שצביעה וסידור של אותן כיתות, מוגדרים כבתקציב רגיל. הקמת מבנה מתקציב פיתוח, דורשת את אחזקתו מהתקציב הרגיל, כנ"ל לגבי סלילת כביש ומדרכה וכיוצא בזה. כך שהאבחנה בין התקציב הרגיל לתקציב הבלתי רגיל, הינה אבחנה דקה ביותר.

סקירת מצבנו הכספי, וההשפעות העיקריות בצד ההכנסות ובצד ההוצאות – ארנונה – ראשית, ברצוני לציין, כי תעריפי הארנונה קשיחים, ומעודכנים מדי שנה, בהתאם לנוסחה

הלוקחת בחשבון את מדד המחירים לצרכן, ואת השכר הציבורי במשק, על פי חוק ההסדרים במשק המדינה. כל שינוי מעבר לכך, הינו מורכב ודורש את אישורי משרד הפנים והאוצר. תעריף ארנונה גבוה משמעותית מתעריף ארנונה למגורים. ארנונה לעסקים – כ- 300 ₪ למטר, לעומת ארנונה למגורים, כ- 62 ₪ למטר.

תמהיל ההכנסות מארנונה, 40% עסקים ו-60% מגורים. ולכן, חייבים לעשות הכול, על מנת לשנות את התמהיל הזה, ולדאוג לתוספת בניית שטחי מסחר ומשרדים חדשים בעיר. אחרת, או שנצטרך לבקש להעלות את הארנונה, מה שאנחנו לא רוצים, או שנוריד ברמת השירותים, וגם את זה אנחנו לא רוצים.

אי לכך, רק שיפור בתמהיל הכנסות העירייה, על ידי תוספת שטחי מסחר ומשרדים חדשים בעיר, כדוגמת מגדל השחר, תוכל לשנות מציאות זו.

להלן נתוני הארנונה – הארנונה מהווה כ-55% מהכנסות העירייה, כלומר 209 מיליון ₪. בשטח השיפוט של גבעתיים, כ- 24 אלף יחידות מגורים, בשטח כולל של כ-2,350,000 המכניסים לקופת העירייה כ-126 מיליון ₪ וכ-2100 יחידות עסקים ושירותים, בשטח כולל של כחצי מיליון מטר מרובע, המכניסים לקופת העירייה כ-83 מיליון ₪.

שיעור העדכון בתעריפי הארנונה לשנת 2019, הינו 0.32%. שיעור העדכון נקבע בהתאם לנוסחה הבאה – מחצית שיעור עליית מדד המחירים לצרכן ממאי 17 עד מאי 18, בסך 0.2%, בתוספת מחצית שיעור עליית מדד השכר הציבורי, 0.12%.

לידיעתכם, גובה הנחות שהעירייה מעניקה מופיע בספר התקציב, ועומד על כ-35 מיליון ₪, המהווים כ-14% מהיקף החיוב. להלן מספר דוגמאות – הנחות לאזרחים ותיקים, 5.5 מיליון ₪, הנחות למקבלי גמלת סיעוד כ- 3 מיליון ₪, הנחות לנכי רדיפות נאצים כ-2.5 מיליון ₪ והנחות להורה עצמאי, כמיליון ₪.

השתתפות משרדי הממשלה – הכנסות העירייה ממשרדי הממשלה, בגין שירותי חינוך ורווחה, הם כ-103 מיליון ₪. בנוסף, יש עוד שלושה מיליון ₪, צד ג'. עיריית גבעתיים מוסיפה כ-65 מיליון ₪ מתקציבה. ובמילים אחרות, אילו השירותים הממלכתיים כגון חינוך, לרבות גני ילדים, בתי ספר יסודיים ותיכונים, תרבות, ספורט, תנועות נוער, רווחה, לרבות השקעה בנכים, עוורים וקשישים, וכן דת ואיכות הסביבה, היו ממומנים במלואם על ידי המדינה, כפי שאמורים להיות, לעירייה היה עודף תקציבי גדול, שמן הסתם היה משפר את איכות חייהם של תושבי העיר.

במדינת ישראל, האזרח משלם למדינה מס הכנסה ומע"מ, והמדינה אמורה לדאוג לחינוך, לרווחה ולביטחון, שהם שירותים ממלכתיים. כך גם בין התושב לעירייה. התושב משלם ארנונה, והעירייה מספקת שירותים שונים, כמו תאורה, גינון, תברואה וכו'. כאשר, לגבי התשלומים, החלוקה ברורה. מה ממס הכנסה משלמים למדינה, וארנונה משלמים לעירייה, אבל כאשר צריך לתת שירות, התמונה שונה. בכך שהמדינה דורשת מהעירייה לקחת כסף מקופת השירותים המקומיים, ולהשתמש בכסף למימון שירותים ממלכתיים. ובמקום שנהיה רק קבלן מבצע, אנו נדרשים להשתתף במימון שירותים אלו.

הכנסות אחרות – מלבד הארנונה הכללית, שמהווה את עיקר הכנסות העירייה, קיימות מספר הכנסות נוספות. החשובות בהן הן – תשלומי חניה כ-19 מיליון ₪, מתוכם 12.5 מיליון ₪ מכרטיסי חניה, וכ-3500 שלטים, המכניסים לקופת העירייה כ-4.5 מיליון ₪. בסיכום פרק ההכנסות, ניתן לראות כי מבנה הכנסות זה מחייב אותנו למדיניות תקציבית מרסנת לצד ההוצאות, על מנת שנוכל להמשיך ולהבטיח את רמת השירותים הגבוהה, הניתנת לתושבי העיר.

הוצאות – שכר ופנסיה – השכר הינו המרכיב העיקרי בהוצאות העירייה, בהיקף של כ-

168 מיליון ₪, כאשר 23% מהוצאות השכר, הם תשלומי פנסיה בסך 39 מיליון ₪, שאין בהם גמישות כלשהי.

זאת אומרת, תקציב השכר שכולל מס שכר שלא נכלל בתלוש המשכורת, ביטוח לאומי, קרן השתלמות, קרן ידע, קופות גמל, פנסיה צוברת, ביטוחי מנהלים, השתתפות דמי חבר לאגודות מקצועיות והשתתפות דמי חבר במועדון שלך, הינם 129 מיליון ₪, המהווים 30% מכלל התקציב העירוני, ובהחלט נמוך מהרבה מאוד רשויות.

אני רוצה לחדד את הנושא, הנושא הכי קריטי בסקטור הציבורי בכלל, הוא נושא השכר. השכר גדל בגלל הצמדות אוטומאטיות, בין היתר, לשכר הממוצע ובין אם מהסכמי שכר שונים, לכל אורכו ורוחבו של המגזר הציבורי, שמבטיחות עליות שכר מדי שנה. התוצאה היא אחת, טייס אוטומאטי של 5% לעובדי הסקטור הציבורי, כל שנה. וכפי שציינתי, ב-2019, אנו נחסוך בתחום זה, בעקבות הסכם אחראי שנחתם בין ההנהלה לוועד, והתוספת תהיה כ-2% בלבד.

הוצאות האגפים העיקריים – חינוך, נוער, צעירים, תרבות וספורט, הוא האגף הגדול ביותר, שתקציבו הוא 159 מיליון ₪, המהווה 38% מהתקציב הכולל של העירייה. יש לציין שתי נקודות חשובות – 1 – שהוצאות החינוך מוכתבות, ברובן, על ידי משרד החינוך.

2 – קיימים תקציבי פיתוח גדולים בחינוך, שנמצאים בתב"רים.

היקף מערכת החינוך – ב-82 גני ילדים יש כ-2500 ילדים, ב-9 בתי ספר יסודיים יש כ-5500 תלמידים ובחמישה בתי ספר תיכוניים, יש כ-2600 תלמידים.

רווחה – תקציב אגף הרווחה, שגם הוא מוכתב, ברובו, על ידי משרד הרווחה, הינו בסך

42 מיליון ₪, המהווה 10% מתקציב העירייה.

על פי הנוהג, משרד הרווחה מממן כ- 75% מעלות שירותי הרווחה, והרשות המקומית נדרשת להשלים את ה- 25% הנוספים. בפועל, העירייה מממנת כ- 33% מההוצאות, ולא 25% והסיפור על הפער הם:

1 – כוח אדם – משרד הרווחה משתתף רק בתקנים אשר נקבעו על ידו.

2 – חישוב עלויות שכר – משרד הרווחה לא מכיר בכל ההסכמים המקומיים.

3 – תקצוב חלקי – משרד הרווחה מתקצב באופן חלקי, או לא מתקצב בכלל, פעילויות או פרויקטים כגון: סיוע למשפחות במצוקה, סיוע לקשישים, מרכזים ומועדונים לקשיש, הוצאות תחזוקה באגף, הוצאות לצרכי מחשוב וכיוצא בזה.

כמו כן, בשנים האחרונות אנו עדים להמשך המגמה של עלייה בתוחלת החיים. על פי התחזית הדמוגרפית של הלמ"ס, בעשור הקרוב תחול עלייה ניכרת באוכלוסיה, בקרב גילאי 65 ומעלה. כך שהגידול המהיר באוכלוסיה לאחר פרישה, נובע בעיקר מגידול עקבי בתוחלת החיים, שעלתה ב-20 השנים האחרונות ב-5 שנים בממוצע.

עלייה זו, צפויה להוביל לגידול ניכר ביחס לתלות של האוכלוסייה המבוגרת, ולהעלות במידה ניכרת את הוצאות התקציב לאוכלוסיה זו. משמעות הדבר, שהיכולת שלנו להרחיב את תקציבי הרווחה ותקציב השירות לתושב, ללא הגדלת נטל הארנונה, וללא צבירת גירעונות, תחייב מאמץ שילך ויגדל בשנים הבאות.

אגף שפ"ע – מטרות רב שנתיות – עיר ירוקה ומקיימת, אחזקת העיר, ניקיון, פינוי אשפה, פיקוח ואכיפה, תברואה, הדברה, שדרוג גינות ציבוריות, התמקצעות עובדים. סך הכול תקציב אגף שפ"ע כ-40 מיליון ₪.

הנדסה ונכסים – העירייה משקיעה משאבים רבים בתחום ההנדסה והנכסים, שהוא מנוע הצמיחה העיקרי של העיר גבעתיים. כולנו מאמינים ומקווים כי השקעה גדולה הנעשית היום בתחום זה, תצליח גם לשפר את איכות חיי התושבים, וגם להגדיל בעתיד את הכנסות העירייה.

תקציב מנהל ההנדסה, 36 מיליון ₪, כמו כן, תקציבים משמעותיים נוספים בתחום ההנדסה, מופיעים בתב"רים.

הלשכה המשפטית – הלשכה המשפטית עוסקת במתן ייעוץ משפטי לכל אגפי העירייה, ייצוג העירייה בבתי משפט, הכנה ואישור חוזים והסכמים, חקיקה עירונית, ליווי ועדות העירייה השונות, ליווי מועצת העיר, ליווי ופיקוח על הליכים משפטיים שמתנהלים על ידי עורכי דין חיצוניים וליווי התביעה העירונית. סך הכול תקציב הלשכה המשפטית, 2,200,000.

סיירת ביטחון – פיקוח ושליטה בסיור העירוני, פיקוח על מאבטחי חברות השמירה, מתן מענה לתושבי העיר בנושאי ביטחון שוטפים. סך הכול תקציב סיירת ביטחון, 2,200,000.

שירות לתושב – העירייה משקיעה משאבים רבים, הן באמצעים טכנולוגיים, והן בתהליכים עבודה, על מנת לשפר ולייעל את השירות לתושב. הוקם מרכז שירות לתושב במשרדי אגף הגבייה ברחוב שינקין 4. סך הכול תקציב המרכז לשירות – מיליון וחצי ₪, ללא מוקד עירוני.

אגף התחדשות עירונית – הוקם אגף חדש, שתפקידו לסייע, לקדם ולהאיץ תהליכים בתחום ההתחדשות העירונית. סך הכול תקציב אגף התחדשות עירונית, 1,600,000. החזר הלוואות – סכום פירעון ההלוואות השנתי בתקציב 2019, הוא כששה מיליון ₪. לעירייה, עומס הלוואות לסוף שנת 2018, בהיקף של כ-86 מיליון ₪. עומס ההלוואות,

הוא סך יתרות כל ההלוואות שעל העירייה לפרוע במהלך השנים הבאות. סכום זה, נמוך יחסית, רק כ- 20% מתקציב העירייה, כלומר נמוך בהרבה מהרף המרבי שהציב משרד הפנים, שעומד על 60%? חשוב לציין שההלוואות לא נלקחו למימון התקציב השוטף, אלא לצרכי פיתוח.

הוצאות מימון – עיריית גבעתיים אינה מצויה במשיכות יתר, לפיכך הוצאות בפרק זה הינן עמלות בנקים וכרטיסי אשראי בלבד.

מענקי איזון – מענק איזון, הוא סכום המועבר ממשרד הפנים, שמטרתו להשלים פערים בין הכנסות הרשות, לבין הוצאותיה והוא מתבסס על נוסחה שכוללת את נתוני הרשויות המקומיות, על פי הדו"חות המבוקרים, ואת נתוני האוכלוסייה.

כידוע, עיריית גבעתיים שייכת לפורום ה-15, אותן 15 רשויות חזקות שאינן מקבלות מענקי איזון. לכן, נטל התקצוב השוטף והפעילויות, נופל כולו על העירייה, שכידוע, מממנת, בנוסף, חלק משמעותי מהשירותים הממלכתיים, שהיו אמורים לחול על הממשלה. להערכתנו, מצב זה אינו צפוי להשתנות בשנים הקרובות, ואולי אף להחריף. ריכוז הנתונים – הוצאות – שכר 168 מיליון ₪, פעולות – 208 מיליון ₪, פירעון מלוות – 9 מיליון ₪, הוצאות מימון – 2 מיליון ₪, הנחות ופטורים מארנונה – 35 מיליון ₪. בצד ההכנסות - הכנסות עצמיות – 280 מיליון ₪, השתתפות משרדי ממשלה וצד ג' – 111 מיליון ₪, הנחות ופטורים בארנונה – 35 מיליון ₪.

כידוע, הנחות ופטורים מופיעים גם בצד ההכנסות וגם בצד ההוצאות. צורת רישום זו, נקבעה על ידי משרד הפנים, וההיגיון שעומד מאחורי זה, שהעירייה מממנת, בצד ההוצאות, את הפטורים וההנחות הנכנסים לרישום בצד ההכנסות.

סיכונים אפשריים במימוש התקציב – מטיבם של תקציבים, ובמיוחד של ארגונים גדולים כמו עירייה, שהם נתונים לחסדי המציאות המשתנה, או כפי שכבר נוכחנו לדעת, הפתעות רגולטוריות נוחתות על הרשויות המקומיות חדשות לבקרים, ומקשות עליהם. חלק מהחלטות אלו, אינן ניתנות לחיזוי, ויש להתמודד איתן כשהן קורות, והן הסיבה שבגללה יש לנו את היכולת לבקש שינויים ותקציבים בזמן אמת. אולם ניסיון לחזות מהלכים מסוימים, יכול בהחלט לשפר את מצבנו.

דוגמאות להפתעות כאלה, המכבידות מאוד על התקציב – בהתאם להחלטת ממשלה, הגדלת השתתפות העירייה במועצה הדתית ב-20%. הנחה בארנונה לחיילי מילואים, הגדלת ההנחה בארנונה, בהתאם למבחן ההכנסה, הנחה בארנונה בפרויקט פינוי – בינוי. החלטות ממשלה לאיחוד תאגידי המים. ככל שתאגיד יאוחד, העירייה לא תוכל ליהנות יותר מדיבידנדים, מהם נהיננו בשנים האחרונות, בין שניים לארבעה מיליון ש"ח, כל שנה, בזכות ניהול מצטיין של התאגיד.

הקפאה וצמצום תקציבי פעולות בתקציב המדינה, יוזמות חקיקה המטילות נטל כספי על הרשויות המקומיות, תביעות ייצוגיות, שביתות במשק והסכמי שכר בין האוצר להסתדרות, המחייבים את הרשות המקומית, ללא כל שיפוי, או שיפוי חלקי בלבד מצד הממשלה, משבר בנדל"ן שיקבע באגרות וההיטלים.

מיתון במשק – כולכם יודעים שכשעסק נמצא בקשיים, הדבר הראשון שבעלי העסקים עושים, מפסיקים לשלם ארנונה. אי לכך, יש סכנה, שלא נעמוד בשיעורי הגבייה. וכמובן, מצב ביטחוני.

חלק ממקרים אלו מרעים את האמון בינינו לבין משרדי הממשלה, כאשר אנו יכולים לקום בוקר אחד ולגלות החלטה שתאלץ אותנו לבטל תוכניות שהובטחו לתושבים, בשל

התאדות מקורות המימון. אך מכיוון שמדיניות ראש העיר היא של שמירה וחיזוק השירותים המוענקים לציבור, בכל תחומי החיים, הרבה מעבר למקובל, הרי שאף שאנו מקווים שלא יטילו עלינו גזרות, אנו חייבים להתכונן לכל אופציה. וכמובן, שיתכנו בעיות נוספות בלתי צפויות, איתן נצטרך להתמודד.

לסיכום, מצבה הכלכלי של עיריית גבעתיים – טוב. בשנים האחרונות הדו"חות הכספיים מצביעים על איזון כלכלי, וכך גם צפוי לגבי שנת 2018.

מוסר תשלומים גבוה – לעיריית אין משיכות יתר בבנקים, עומס מלוות נמוך, אחוז גביית ארנונה משוטף – 94%, הכנסות עצמיות של העירייה הינן כ-281 מיליון ש"ח, המהווים כ-67% מהכנסות העירייה, וללא הנחות הרשומות לצורך חשבונאי בלבד, כ-73% מההכנסות.

האתגרים העומדים בפני עיריית גבעתיים בתקציב 2019 הם רבים ומגוונים, והתקציב שמוצג בפניכם, נבנה בקפדנות, על מנת לעמוד בהם בשנת התקציב הקרובה.

1- הגדלת ההשקעה בחינוך ורווחה.

2 – שיפור השירות לתושב

3 – פרויקט הסיטי.

4 – שיפור הביטחון האישי

5 – שיפור תהליכי הרישוי, הבניה במנהל ההנדסה.

6 – היעדר מענקי איזון

וכמובן, לעשות את זה תוך שמירה על תקציב מאוזן. ולשם כך, אבקש מכם, חברי המועצה לאשר בזאת את התקציב הרגיל לשנת 2019 בסך 418,889,000 ואת מסגרת

האשראי בהיקף של כ-5% מהתקציב.

לידיעתכם, בשנים האחרונות לא ניצלנו מסגרת זו, אך אנו זקוקים לה למקרים חריגים ולא צפויים. בשם אגף הכספים והחשבים שיושבים פה, אני מודה לכם על תמיכתכם ועזרתכם באישור תקציב 2019, ומאחל שנה מוצלחת ומאוזנת. תודה.

(מחיאות כפיים)

מר רן קוניק: תודה רבה לגזבר העירייה, שביום הזה תמיד מדבר, בערך, את אותה כמות מילים שהוא מדבר כל השנה. זה לא היה קל, תשתה קצת מים, תודה על העבודה ועל הצגת הנתונים.

מר שלומי שפירא: תודה לכם.

מר רן קוניק: ואנחנו עכשיו, כפי שאמרתי נשמע, אני מניח שיש שאלות והערות לצוות הגזברות. אז אם יש, אז זה הזמן, ירשמו כל השאלות ויינתנו תשובות במרוכז, חבר'ה? אופוזיציה?

מר אורי קרמן: כן, לחברי הקואליציה אין להם שאלות? הם יודעים הכול?

מר רן קוניק: הם מחכים, קודם כל, לשאלות שלכם, בטוחים שאתם תשאלו הכול, ואם יהיה להם מה לשאול אחרי זה, הם ישאלו.

מר אורי קרמן: אני אשמח, בוא נעבור שורה שורה ונבין מה הכוונה.

מר רן קוניק: לא, לא נעבור שורה שורה, אני נותן לך קרדיט שאתה מבין כמה שורות, אורי.

מר אורי קרמן: לא, בכסף.

מר רן קוניק: בוא נשאל, בוא נתחיל עם השאלות, תשאל מה לא ברור ותקבל תשובות.

מר אורי קרמן: יש הרבה דברים לא ברורים.

מר רן קוניק: שאל, אורי. תתחיל לשאול. אתה רוצה לעבור שורה – שורה, תעבור. בוא

תתחיל. רק תכוון אותנו לאן.

מר אורי קרמן: קודם כל, שאלה אחת כללית.

מר רן קוניק: קח את המיקרופון.

מר אורי קרמן: רק שאלה אחת כללית שאני באמת, הנספחים לתקציב, אנחנו לא

אמורים לעבור עליהם? זאת אומרת, תאגידיים, נספח נגישות וזה, זה לא קשור למועצה?

כי לא ראיתי את זה פה.

מר רן קוניק: ... אמרת?

מר אורי קרמן: הנספחים, הנספחים שצריך להגיש.

מר רן קוניק: מה הכוונה?

גב' ויני וולפסון: עמותות ותאגידיים של העירייה, תקציבים,

מר רן קוניק: לא, זה לא קשור, זה דברים שמובאים בנפרד. אנחנו מדברים על תקציב

העירייה.

מר אורי קרמן: אבל למשרד הפנים צריך להגיש את זה.

מר רן קוניק: כן, אבל אלה דברים,

מר אורי קרמן: זה לא עובר במועצה?

מר חיים רוזנבאום: אבל זה לא במסגרת המועצה.

מר רן קוניק: אתה רוצה להסביר מה ההבדל?

מר חיים רוזנבאום: למה שאתה מתכוון, למשרד הפנים אנחנו מעבירים את כל הנספחים, לגבי נגישות ודברים כאלה. אבל האישור של התקציב, הוא מדבר על תקציב העירייה בלבד.

מר אורי קרמן: זאת אומרת, זה לא צריך לעבור את המועצה? תאגידים וזה?

מר חיים רוזנבאום: לא.

מר רן קוניק: תאגידים מובא בנפרד, הדו"חות של התאגידים, הדברים האלה הדברים האלה באים בנפרד למועצת העיר, לא קשור לתקציב העירייה.

מר אורי קרמן: לא, אבל כשמגישים,

מר רן קוניק: יש על כל,

מר אורי קרמן: אחרי שאנחנו נאשר, צריך להגיש את התקציב למשרד הפנים, נכון? צריך להגיש אותו עם הנספחים.

מר חיים רוזנבאום: אחרי. קודם אתם מאשרים, אחרי זה אנחנו מעבירים למשרד הפנים,

מר אורי קרמן: כן, אבל צריך,

גב' ויני וולפסון: לא, רגע. הדברים שהעירייה מעבירה לתאגידים, זה לפי התוצאות של פה.

מר רן קוניק: לצורך העניין, גם בוועדת תמיכות, יש אישור של סכום התמיכות, ואחרי זה ועדת התמיכות מאשרת תמיכות שגם מגיעות לאישור המועצה. זה על אותו עיקרון.

מר אורי קרמן: זאת אומרת, הנגישות, למשל, זה נמצא פה בפנים?

מר רן קוניק: הנגישות?

מר אורי קרמן: תפתח,

מר חיים רוזנבאום: על נושאים תקציביים, נושאים של כסף.

מר אורי קרמן: כן.

מר חיים רוזנבאום: נגישות זה לא,

מר רן קוניק: נגישות זה תב"רים.

מר חיים רוזנבאום: זה לא תקציב שוטף.

מר רן קוניק: אנחנו מדברים על תקציב שוטף.

מר אורי קרמן: שוב, אנחנו מדברים על תקציבים שמוגשים למשרד הפנים,

מר רן קוניק: מישהו שיסביר כמו שצריך.

מר אבי לוי: נושא הנגישות היום הוא מוצג בתב"רים, למעשה, בתקציב הבלתי רגיל.

אנחנו מדברים כרגע על התקציב השוטף בלבד.

מר אורי קרמן: אוקיי. וזאת אומרת, משרד הפנים מקבל גם את התב"ר עכשיו?

מר אבי לוי: לא.

מר אורי קרמן: כל תב"ר,

מר אבי לוי: כל תב"ר מאושר במשרד הפנים בנפרד.

מר רן קוניק: אין לנו יכולת לדעת, כרגע, כמה תב"רים יהיו,

מר אורי קרמן: אני לא מדבר על תב"רים.

מר רן קוניק: התב"רים הם משתנים,

מר אורי קרמן: אני יודע. אני מדבר על הנספחים שצריך להגיש למשרד הפנים. אחד

הנספחים, למשל, זה נספח נגישות, של המדיניות של איך קוראים לזה?

מר רן קוניק: אתה רוצה להסביר מה זה נספח נגישות?

מר אבי לוי: נספח סטנדרטי כזה.

מר רן קוניק: הוא לא צריך להיות מאושר כאן?

מר אבי לוי: מה פתאום.

מר אורי קרמן: תוכנית אב לנגישות, זה אחד הדברים.

מר יורם כהן: בעיריית גבעתיים ישנה תוכנית חומש לכלל הנגשת מבני הציבור, וכל שנה

במסגרת... וניתן סכום כסף, אנחנו מדווחים. כל שנה אנחנו מעבירים ... למשרד

המשפטים, הממונה על הנגישות לאנשים עם מוגבלויות. אנחנו עומדים בתוכנית. משרד

החינוך תקצב, בכל מוסדות החינוך, במאצ'ינג עם העירייה, אנחנו עומדים בתוכנית,

התוכנית כוללת בניית פיר מעלית, שביל גישה ושירות דרך, יש לנו תוכנית סדורה.

בעיקרון, ברגע שנכנסים תקציבים בלתי רגילים, אנחנו יכולים לפתוח היום את התוכנית

ולהקדים את ההנגשה.

מר אורי קרמן: לא ממש קיבלתי תשובה, כי שוב, כמו שאני יודע, צריך להגיש למשרד

הפנים תוכנית אב להנגשה,

מר יורם כהן: בשביל זה המעקב.

מר אורי קרמן: יחד עם התקציב הזה.

מר יורם כהן: לא קשור לתקציב העירייה.

מר אורי קרמן: אוקיי, טוב.

מר יורם כהן: זו תוכנית נפרדת, שבנויה על תב"רים, רב שנתי, היא הוגשה ואנחנו

עובדים לפיה בהתאם להכנסות, על הרצפים שיש. יש על זה חוק, יש על זה אפילו סנקציות אישיות, פליליות. זה לא קשור לתקציב. גם אין פה עכשיו את תקציב התב"רים.

מר אורי קרמן: שוב, אני מבין, אני מדבר על,

מר יורם כהן: נגישות זו תוכנית נפרדת שבנויה על תב"רים, זה לא קשור עכשיו לתקציב

הזה.

מר אורי קרמן: את רוצה?

גב' ויני וולפסון: יש לי כמה שאלות ספציפיות ונקודתיות על כמה סעיפים. עברתי, ככה,

בנושא של שפ"ע, פשוט זה ראשון,

מר יורם כהן: את תכווני את כולם למספרים.

גב' ויני וולפסון: אז עמוד 9, סעיף 4.7.6, סליחה, זה,

מר חיים רוזנבאום: תגידי איזה מספר שורה את, ויני,

גב' ויני וולפסון: 4.7.6, סליחה?

מר רן קוניק: שורה,

גב' ויני וולפסון: סעיף 4.8.0, אז אני רואה שדווקא כל מה שזה נושא של ניקיון, ירד

באופן משמעותי, אז רציתי להבין, אולי לא הבנתי נכון. כי עם כל התכנון של ה... כוח

אדם, וכל זה, נשארנו אותו הדבר. ... ירד, אבל זה בעצם ירד בסעיפים התפעוליים, זאת אומרת, במה שאנחנו צריכים לתת שירות.

מר חיים רוזנבאום: בואי תשאלי, את,

גב' ויני וולפסון: אבל עוד לא שאלתי,

מר חיים רוזנבאום: אם את רוצה את התשובה,

גב' ויני וולפסון: זה מה ששאלתי. סעיף 4.7.6

מר חיים רוזנבאום: לא, אם את יודעת את התשובה, אז תעני עליה. אולי זה לא ירד,

אולי זה שינוי מספרי? בואי תשאלי למה זה ירד.

מר אבי לוי: אתה רוצה שאני אענה?

מר רן קוניק: תענה.

גב' ויני וולפסון: בבקשה, 4.7.6 ו- 4.8.0 בכמה ירדו?

מר אבי לוי: לא הייתה, למעשה, ירידה. בכוח האדם וברמת השירות אין ירידה. הירידה

היא מכיוון שיש חוזה חדש עם קבלן חדש. המחירים שקיבלנו היו מעט יותר טובים משנה שעברה.

גב' ויני וולפסון: בכל כך הרבה,

מר אבי לוי: זה לא בהרבה כסף.

גב' ויני וולפסון: אתם מדברים ירידה מ-130 אלף ל-30 אלף.

מר אבי לוי: לא. תסתכלי, יש מספר,

גב' ויני וולפסון: על מבצע הניקיון.

מר שלומי שפירא: הוא עונה לך, ויז, הוא עונה לך.

גב' ויז וולפסון: כן, אני שומעת.

מר אבי לוי: כן, אבל זה הולך יחד עם סעיף 3 שורות מעליו, של פועלי קבלן טיאוט, ששם

יש עליה של 200 אלף וטיאוט מכני, שיש ירידה של 300 אלף. זה, פחות או יותר, אנחנו נשארנו באותם סכומים. זה פשוט מכרז חדש.

מר רן קוניק: כן, תשימי לב שב-2017 המבצעי ניקיון זה 7000 ₪, לעומת 130 של

2018,

גב' ויז וולפסון: אז זה עניין שזה עלה, זה הביצוע.

דובר: זה סעיפים שונים של חוזה, של הסכמים.

מר אבי לוי: כן.

גב' ויז וולפסון: אוקיי.

מר רן קוניק: שורה תחתונה, כמות העובדים, או כמות המכונות ודברים כאלה, לא... זה

מכרזים...

גב' ויז וולפסון: טוב. עברתי על השורה עם הסימן, לא זוכרת איזו שורה,

מר רן קוניק: אין בעיה, איזה מספר?

גב' ויז וולפסון: עמוד 10. יש לך שפ"ע,

מר חיים רוזנבאום: 200 אלף, כן.

גב' ויז וולפסון: 5.5.6 זה אתם מכירים, אז יש באמת אותו סכום. כיוון שאני באמת ...

לדבר הזה, אנחנו בעצם בנינו תוכנית רב שנתית שבהם כל שנה, היינו אמורים לעלות

ולהגדיל גם את הפעילות וגם את כוח האדם. אנחנו הגענו למצב שבעצם, מאז שהתחלנו לפני 4-5 שנים, העלינו את הכמות. גם עם 2.5 תקנים, נכון? בסקירה לעיל של חינוך. אז זה היה צריך לעלות עוד פעם, היה צריך להגיע,

מר חיים רוזנבאום: ה-200 אלף לא כולל את המשכורות.

גב' ויני וולפסון: אני יודעת, אני יודעת,

מר חיים רוזנבאום: אוקיי.

גב' ויני וולפסון: אני מדברת על התקנים, כי זה פה... אולי באמת מה שאפשר לעשות, אפשר לראות את הפעולות של התקנים. ביקשנו בזמנו את המתכנן הסביבתי, שגם לא קיבלנו, וזה כן בפעולות, מכיוון שאנחנו מדברים על נוהל כוח אדם סביר, ... פעילות. זה גם לא מופיע פה.

עכשיו, אמרת קודם שלומי, שזה תקציבים שאם היינו מקבלים את זה מהמשרדים, אז באמת היה לא יוצא מהתקציב שלנו. זה נכון, במקרה הזה, כל הכסף בא מתקציב הארנונה העירונית. אבל יכול להיות שזה יהיה אחרת, ואתה יודע את זה, רן. עשינו הליך שמהם יכולנו לקבל תמיכה ממשרד איכות הסביבה, וסירבת. סירבת כי זה באמת היה מחייב אותנו לשמור על כמות של כוח אדם קיים, וחבל, כי באמת את ה-200, זה היה ממש 220,

מר חיים רוזנבאום: באנו להוסיף, לא,

גב' ויני וולפסון: שנייה, שנייה, זה 220 אלף נה, שבאמת יכולנו היום לראות אותם בהכנסות, ואנחנו באמת לא רואים אותם. וכמו ששלומי אמר, בעצם, אנחנו נשארים רק בהוצאות. אז בעצם, כל התקציב הזה, יכולנו להעלות בהרבה, בלי שזה היה עולה

לתקציבי העירייה.

מר חיים רוזנבאום: ווי, סליחה שנייה,

גב' ויני וולפסון: כן?

מר חיים רוזנבאום: זה לא כל כך מדויק, כי חוץ מזה יש תב"ר.

גב' ויני וולפסון: נכון.

מר חיים רוזנבאום: כל מה שאנחנו מקבלים בהשתתפות של המשרד לאיכות הסביבה,

גב' ויני וולפסון: אבל זה,

מר חיים רוזנבאום: זה תב"רים שלא מופיעים פה.

גב' ויני וולפסון: נכון.

מר חיים רוזנבאום: צריך...

גב' ויני וולפסון: ה-220 אלף, כיוון שסירבנו, יש לי אפילו מכתב, שבהם אנחנו מסרבים,

אז זה לא קיים לא בתב"ר ולא באף מקום. בכל מקרה, גם הפעולות וגם התקן לא עלה.

ואני באמת, ממליצה לך לפעול לזה בשנה הקרובה, כי זה דברים מאוד מאוד חשובים. זה

שבעיריית גבעתיים אין מתכנן סביבתי, לא בוועדה ולא ביחידה, זה אומר ש, זה אומר

דברים מאוד מאוד קשים על כל מיני תוכניות, שאני לא רוצה להיכנס לעניין הזה, אבל אם

מישהו רוצה, זה מעניין אותו, תוכניות בניה שבהן, אין לנו מתכנן סביבתי, אין לנו מישהו

שבאמת יכול לקבוע כללים מאוד מאוד ברורים, לגבי הליך בניה, לגבי כל מיני דברים

שהם מאוד מאוד חשובים ואנחנו בעצם מסתמכים על מתכנן סביבתי של הקבלנים. או,

בעצם, מבקשים ממישהו מעיר אחרת, שיחתום לנו על המסמכים האלה, כי אין לנו מתכנן

סביבתי.

עכשיו, לא מדובר במאות אלפי, במיליונים, באמת. אנחנו עשינו חישוב, ישבנו לא מעט פעמים בישיבות וחשבתי שזה כבר הפעם, עברנו את זה. אנחנו מדברים עד 50-60 אלף שו שנתיים, אוקיי? שהם מאוד מאוד משמעותיים, וזה יכול מאוד מאוד לשנות את התמונה. לא במיליונים, אבל זה דבר מאוד משמעותי.

מר חיים רוזנבאום: מה השאלה ויזי? מה השאלה? למה זה לא ... לנו? זאת השאלה?

גב' ויזי וולפסון: כן, תענה, כן.

מר חיים רוזנבאום: אוקיי. לא, רוצה להבין את השאלה.

גב' ויזי וולפסון: בסדר, בכיף. בסוף כל מה שאמרת, סימן שאלה.

מר חיים רוזנבאום: אני מאוד שמח, ואני חושב שגם בחלק מזה, מה שצריך להיאמר

צריך להיאמר, על השדרוג הגדול שנעשה בתחום הזה בחמש השנים האחרונות. אני מזכיר לך שלפי חמש שנים, מה? לפני חמש שנים לא הייתה בכלל יחידה לאיכות סביבה בעיריית גבעתיים.

גב' ויזי וולפסון: נכון. אין מה לעשות.

מר חיים רוזנבאום: זה לא היה קיים.

גב' ויזי וולפסון: נכון.

מר חיים רוזנבאום: תקופות קודמות,

גב' ויזי וולפסון: מה לעשות?

מר חיים רוזנבאום: אוקיי.

גב' ויזי וולפסון: עד שקיבלתי את התיק, אז לא היה.

מר חיים רוזנבאום: היחידה קמה, ואושר לה איש מקצועי ואיכותי. תקן כוח האדם גדל

גם, בהתחלה הוא היה לבד, עכשיו הוא כבר לא לבד.

גב' ויני וולפסון: לא כפי שתכננו.

מר חיים רוזנבאום: סליחה, אני מדבר על עובדות.

גב' ויני וולפסון: בסדר.

מר חיים רוזנבאום: גם התקציב, זה רק השוטף, זה לא התב"רים. תקציב בהחלט יפה,

נעשות המון פעילויות. ברור שאפשר לעשות עוד, ויש כל מיני קולות קוראים, וזה נכון

שיכולנו גם לבקש את הגדלת היחידה ולקבל על זה אפילו מימון. אבל השנה זה לא

יקרה, כי יש גם הסכם שעשינו עם ועד העובדים, ואנחנו התחייבנו על דברים מסוימים.

אני בטוח שאם לא השנה, אז שנה הבאה, הכיוון הוא, כפי שאת יודעת, בטח בתחום

הזה, כפי שנעשה גם בשנים האחרונות, הוא כן לקלוט תקנים וכן לעבות את התחום. ויש

עוד הרבה מה לעשות, אגב, לא רק בתחום הזה, חסרים לנו תקנים גם ביחידות אחרות.

וסך הכול, בטח בהשוואה למה שהיה לפני חמש שנים, התחום של איכות הסביבה

בגבעתיים, גם מבחינת התקציב, גם מבחינת המדידות, וגם מבחינת התקנים, הוא

בהחלט סביר ואנחנו נשדרג אותו.

גב' ויני וולפסון: רק רציתי לציין את זה, מכיוון שעבדתי מאוד מאוד קשה בנושא הזה.

בהחלט, אנחנו יודעים שזה בהחלט לא היה, ואני הקמתי את זה. אבל, כשהקמתם את

הקואליציה, אחד הדברים שנכתבו ופורסמו, לדעתי, זה היה באמת שדרוג וקידום של

הנושא של איכות הסביבה. וזה לא ניכר, וחבל.

מר חיים רוזנבאום: לא יודע מה,

גב' ויני וולפסון: אוקיי. אני אעבור לסעיף הבא?

מר חיים רוזנבאום: כן.

מר אביעד מנשה: ויני, יש לי רק שאלה, לגבי התוכנית הרב שנתית שאת הזכרת מקודם,

למי העברת אותה?

גב' ויני וולפסון: מה?

מר אביעד מנשה: אמרתם שבניתם תוכנית רב שנתית בנושא,

גב' ויני וולפסון: אתה יושב עם מנהל אגף,

מר אביעד מנשה: יש תיעוד?

גב' ויני וולפסון: אתה יכול, הוא יראה לך את הכול. אין בעיה, בוודאי, בוודאי. יותר מזה,

אני בהסכם, אני אגיד לך יותר מזה, בהסכם הקואליציוני שלי,

מר אביעד מנשה: עזבי הסכם קואליציוני,

גב' ויני וולפסון: לא, לא, לא, לא, לא, זה חשוב, זה מאוד חשוב. מכיוון שגם התקבלה

עובדת בחצי משרה, נאמר, אפילו במעמד הקבלה שלה שזה בשנה הקרובה, זה אומרת

זאת, היא אמורה לעבור למשרה מלאה.

מר אביעד מנשה: טוב, אנחנו מדברים כאן,

גב' ויני וולפסון: אנחנו, אני אביא לך את הכול.

מר אביעד מנשה: אבל אני אשמח לקבל את זה.

גב' ויני וולפסון: אביעד, אבל לא ידעתי שאתה... בשפ"ע, אני אביא לך גם את זה,

אשמח להביא לך,

מר אביעד מנשה: תודה.

גב' ויני וולפסון: כולל, באמת, את הסירוב של עיריית גבעתיים לקבל את התמיכה...

מר רן קוניק: טוב.

גב' ויני וולפסון: טוב. אני אעבור לנושא הבא?

מר רן קוניק: כן.

גב' ויני וולפסון: רציתי לשאול בסעיף, בעמוד 23, סעיף 1.3.7.0 הפרשים קהילתיים?

מה המשמעות?

מר רן קוניק: הפרשים קהילתיים, 1370.

גב' ויני וולפסון: שורה לפני אחרונה, עמוד 23.

מר שלומי שפירא: אבי.

מר אבי לוי: ההפרשים של קהילתיים נועדו, זה סכום חד פעמי, רק לשנה הזאת, לכן הוא

מופרד גם. עכשיו, יש כל מיני מחויבויות שאנחנו מחויבים משנים קודמות, כגון הסכם

שנחתם עוד מהתקופה של אפי שטנצלר, שכל עובדי קונסרבטוריון שפורשים, אנחנו

מחויבים לשלם את פדיון ימי המחלה, ויש ארבעה כאלה שפורשים השנה. נושא של מיכל

ימין שיצאה, ילדה ויש לה מילוי ממלא מקום, תיאטרון גבעתיים תוספת של קרן

השתלמות. הייתה רגולציה, בשנה שעברה, בתחום הקייטנות, ואנחנו העמסנו את זה על

קהילתיים, אנחנו אמורים לשפות אותם, וזה חלק מהדברים שיצרו את הסכום של ה-

887.

השנה כבר יצרנו סעיף ספציפי עבור הקייטנות, הוא מופיע חמש שורות ממעל, בעקבות

אותה רגולציה של 250 אלף ₪, כדי להימנע מזה בשנה הבאה. זו המשמעות של

ההפרש של הסעיף של קהילתיים.

גב' ויני וולפסון: אז,

מר אבי לוי: זה כל מיני דברים, שלמעשה, אנחנו אמורים, זה גרעונות שנוצרו

בקהילתיים, כתוצאה מפעילות שהם נדרשו לעשות,

גב' ויני וולפסון: נכון.

מר אבי לוי: בעקבות דברי שלנו, אנחנו נאלצים לאשר.

גב' ויני וולפסון: אז זה בדיוק מה שרציתי להגיד, מכיוון שישבתי בקהילתיים וראיתי את

זה, והתרעתי בפני הזה, זה גם עלה כמה פעמים פה במועצת העיר, אז הסעיף הזה הוא

באמת גירעון, שאנחנו באמת משלימים ובעיניי, זה לא תקין. בעיניי, לא רק בעיניי, אלא

ככה זה צריך לעבוד, כל תאגיד עירוני, בכל עמותה, בכל מחלקה, כל אגף, כל אחד מכם,

חייבים לעמוד בתקציב שנקבע.

אם אנחנו, על פי זה בונים תוכנית עבודה, אם קודם דיברנו על תוכנית עבודה. תוכנית

העבודה הזו, כוללת את התקציב שהתקבל ואם קהילתיים עושה יותר פעילויות, כי

התבקשו, ואני לא, חלילה וחס לא אומרת שהכסף הזה לא הולך לפעילות, אבל לחלוטין

לא תקין.

זאת אומרת, זה שקהילתיים לא בונה תוכנית, ולפי זה פועלים, בעיניי זה לא תקין, אני לא

חושבת, זה לא רק בעיניי, אלא גם...

מר אבי לוי: וויני, ואם עכשיו יש החלטה, נגיד, של השר דרעי לקצץ, או לתת הנחה של

200 ₪ לקייטנות או לצהרונים, באמצע שנה? זה אומר, אם יש 2000 ילדים, סתם

דוגמא, בקייטנות, זה רק 400 אלף ₪, החלטה שלו בחוק, שהיא נופלת פתאום על גוף

שיש לו תקציב והוא בונה את עצמו לפי הכנסות. מה עושים אז?

גב' ויני וולפסון: כן, אבל גוף שכל התקציב שלו זה תקציב שבא מעיריית גבעתיים,

דובר: לא כולו.

גב' ויני וולפסון: אנחנו, זה לא, רוב רובו, ובעצם אנחנו אומרים שזה לא היה קורה באף

אגף ובאף מחלקה עירונית, ואני מתייחסת לקהילתיים בדיוק כמו אגף בעירייה, שאמנם

יש לה כוח אדם עצום, ומיותר בעיניי, אבל עדיין, זה באמת חייב לכלול בתוך הכללים של

עיריית גבעתיים.

מר איתמר אביבי: אבל ויני, אם לא היינו עומדים בדברים האלה, אז היינו אומרים למה

אנחנו לא עומדים בחוקים שנקבעו על ידי הממשלה. אם זה הנחות שנקבעו על ידי משרד

הפנים,

גב' ויני וולפסון: זה נכון לכל מחלקה.

מר איתמר אביבי: נכון,

גב' ויני וולפסון: וזה גם נכון לכל אגף. ואז אתה לא יוצר גירעון, אלא אתה מתכנן, ...

מר אבי לוי: ... עליה,

גב' אור-לי ניב: זה לא נכון, זה היה קורה בכל מחלקה, בכל...

מר איתמר אביבי: זה היה קורה בכל מחלקה, זה היה קורה גם אם זה היה קהילתיים או

משהו אחר.

גב' אור-לי ניב: כל מחלקה, בכל אגף שהייתה נקבעת, שנקבעה כזאת קביעה, גם אם

זה אגף בתוך העירייה, מחוץ לעירייה, בכל מקרה זה היה קורה.

גב' ויזי וולפסון: אור - לי, מה שקרה לנו, אני מכירה את הסכום הזה, והסכום הזה לא כולל רק את הדבר הזה.

גב' אור-לי ניב: הוא הסביר מה הוא אומר,

גב' ויזי וולפסון: לא, הוא אמר,

גב' אור-לי ניב: הוא הסביר מה הוא כולל... זו לא פעילות שנובעת,

מר אבי לוי: יש סכומים...

גב' אור-לי ניב: את מכירה את תוכנית העבודה של קהילתיים, היית שותפה לה, את יודעת שהיא נבנית בהתאם,

גב' ויזי וולפסון: אור – לי, נכון ויש בעיה קשה של גירעון.

גב' אור-לי ניב: לא, אין בעיה קשה של גירעון, ממש לא. ממש לא,

גב' ויזי וולפסון: כמו כל שנה, והסכום הזה מאוד מאוד מוכר לי ב...

גב' אור-לי ניב: הגירעון,

מר אבי לוי: אור-לי, אגב, יש לא מעט אנשים שטוענים,

גב' ויזי וולפסון: נגיש את התקציב למועצת העיר וכולם יוכלו לראות את זה. למה היינו צריכים לדון בזה באוויר? לא תיאורטית, נגיש את זה למועצת העיר, אין בעיה,

מר רן קוניק: יש לא מעט אנשים שטוענים שהתקציב של קהילתיים הוא תקציב בחסר. הוא תקציב נמוך.

גב' אור-לי ניב: לחלוטין, וזה לא צריך להיות בחסר.

גב' ויזי וולפסון: כאשר כל התקציב,

מר רן קוניק: כשאת מתקצבת מישהו בחסר ובסוף הוא עושה,

גב' ויני וולפסון: אתה לא מתקצב בחסר. סליחה, אתה יכול לומר את זה, באותה מידה,

מר רן קוניק: רק תשווי, לדוגמא, את תיאטרון גבעתיים, ויני,

גב' ויני וולפסון: הנה, עכשיו דיברנו על איכות הסביבה,

מר רן קוניק: תיאטרון גבעתיים,

גב' ויני וולפסון: אז היה עולה בדעתו לעשות פעילות ב-300 אלף ש, אבל זה מתקצב

בחסדר, הוא צודק, אז מה. אז האם הוא יכול להגיע בשנה הבאה ולהגיד שהוא חרג ב-

100 אלף ש? הוא לא יעשה את זה.

מר רן קוניק: שאלת, אבי ענה לך,

גב' ויני וולפסון: אוקיי. אין בעיה, אני מציעה שבישיבה הבאה נעלה את התקציב

לקהילתיים ונוכל כולם לדון בזה.

מר רן קוניק: אולי, בכל מקרה הוא יעלה,

גב' ויני וולפסון: זו עמותה עירונית, נראה לי שהגיע הזמן לעשות את זה. אני רוצה,

מר רן קוניק: רק לצורך הבהרה, אני רוצה להבהיר, יש כאלה שהם חדשים. פעם בשנה

כל התקציבים של הגופים העירוניים, העמותות העירוניות, צריכים לבוא בפני מועצת

העיר. לא בישיבת תקציב, בישיבה, פעם ראשונה, צריך לאשר במועצה את התקציב של

קהילתיים, של עמותות הספורט, של יעד, של כל העמותות העירוניות, ושם יהיה מקום

ל...

גב' ויני וולפסון: נכון, אז נוכל לראות על מה אני מדברת, אז תראו את המספר הזה.

מר רן קוניק: בסדר. אבל זה לא עכשיו.

גב' ויני וולפסון: טוב, אני ממשיך לדברים שאני טיפה יותר מכירה. התמיכות של תנועות הנוער, אז אני רואה שזה באמת נשאר אותו סכום, זה ירד 32 פעולות, הוצאות פעולות.

מר ניר קורן: עמוד 25

גב' ויני וולפסון: כן. עמוד 25, זה סעיף,

מר רן קוניק: איזה סעיף?

גב' ויני וולפסון: 1447 ו-1448. אז 1447 זה ירד ל-32 אלף ש, חבל כי זה תקציב פעולות, שמאוד מאוד עוזר, אז אולי באמת יש איזה...

מר רן קוניק: תסביר, אבי?

מר אורי קרמן: יש, רק להמשך של השאלה, יש את אותו מספר, איכשהו, אני מניח, כמובן ש... כנפיים של קרמבו, בוודאי, גדלו השנה. הצופים בוודאי גדלו, כי יש להם מקום חדש. אז זאת אומרת, שיש פה, בעצם, פחות תקציב פר חניך, כי ה... ירד.

מר אבי לוי: כעיקרון, תקציב תנועות הנוער, היה צריך לעבור לסעיף תנועות הנוער, ב-81795,

גב' ויני וולפסון: איפה? אבל זה לא עבר, זה פה, אבי,

מר אבי לוי: אני יודע, הוא היה צריך לעבור.

גב' ויני וולפסון: אבל לא, אבל זה בסדר, אבל הוא פה, מה זה משנה? צריך לסיים את הישיבה הזאת, זה לטובתך.

מר אביעד מנשה: לטובת כולנו.

גב' ויזי וולפסון: לגמרי.

מר אבי לוי: למעשה, מה שהגדלנו זה את תקציבי הפרסום, זה כבר עשינו שנה שעברה,

גב' ויזי וולפסון: נכון.

מר אבי לוי: ותקציבי הצעירים השנה.

גב' ויזי וולפסון: נכון, אגב זה מצוין, זה בצעירים. בצעירים זה משהו אחר, זה לא נוער.

מר אבי לוי: ב-32 אלף ש,

גב' ויזי וולפסון: כל הכבוד.

מר אבי לוי: ה-32 אלף ש משולמים לסעיף, פשוט בשנה שעברה הוא לא נוצר, ולכן

אנחנו העברנו אותו לסעיף של מועצת תלמידים, משמה, למעשה,

גב' ויזי וולפסון: איזה סעיף?

מר רן קוניק: איזה סעיף זה?

גב' ויזי וולפסון: איזה מספר, אבי?

מר אבי לוי: זה 8179,

גב' ויזי וולפסון: 8179?

מר רן קוניק: תגיד עמוד ושורה.

מר אבי לוי: הסעיף עצמו לא השתנה, אבל פשוט הייעוד של הכספים השתנו.

מר ניר קורן: אז זה אומר שקיצצו ממועצות תלמידים, אם הסכום לא השתנה.

מר אבי לוי: לא השתנה. לא קיצצו למועצות תלמידים,

מר רן קוניק: לא נוצל.

מר אבי לוי: הוא לא נוצל, ולכן נתנו אותו, פשוט,

גב' ויני וולפסון: איפה זה נמצא?

מר אבי לוי: 8179, אני אגיד לך,

גב' ויני וולפסון: אני אעז לומר שכדאי לבדוק את העניין, מפני שכיוון שאני מכירה את תקציב הנוער, זה כל שנה נגמר בניצול מטורף, ואפילו יש, זה באמת עם הלשון בחוץ. אז אני לא יכולה להתווכח, כי אני לא יודעת מה אתה אומר, אבל כדאי לבדוק את זה. קשה לי להאמין שנשארה אגורה, כיוון שאני מכירה את מנהל המחלקה, הוא לא משאיר אגורה, ובצדק. אז בוא נראה על מה אתה מדבר, בוא נראה על מה אתה מדבר, אבי.

מר אבי לוי: מועצת תלמידים זו שורה 1274, עמוד 22. עכשיו, יש שם תקצוב של 60 אלף ש,

גב' ויני וולפסון: 1222?

מר אבי לוי: 1274.

גב' ויני וולפסון: שבעים ו?

מר רן קוניק: וארבע.

מר אבי לוי: עכשיו, הכספים, פשוט, של טל, אני מוציא אותם מפה,

גב' ויני וולפסון: אבל תראה, ב- 2017 היה ניצול,

מר אבי לוי: אני יודע,

גב' ויני וולפסון: של כמעט 60 אלף ש, זאת אומרת שהתקצוב של 60 אלף ש, הוא לא

מופרד,

מר אבי לוי: אני יודע, אבל מה שקורה,

גב' ויני וולפסון: הוא עדיין אותו תקציב.

מר אבי לוי: נכון, ויני. אבל מה שקורה, התקציב הקודם, הישן, ב-8.2, זה כשתנועות הנוער עדיין היו בתרבות, נוער וצעירים. עכשיו, נוער וצעירים עברו לתקציב החינוך, 8.1 משקף את תקציב החינוך, ולמעשה פה היו לי כספים עוטפים, שהעברתי את התקצוב לטל, שהוא מקבל ממועצת תלמידים.

גב' ויני וולפסון: לא הבנתי, באמת.

מר אבי לוי: אין ספק שה-32 אלף ש, צריך להגדיל עוד את תקציב הנוער, וזה ייבדק שנית.

גב' ויני וולפסון: כן, כי תקציב הנוער לא גדל ב-32 אלף באף מקום, לפי מה שבדקתי.

מר אבי לוי: הוא גדל ב-100 אלף ש בתחום הצעירים.

גב' ויני וולפסון: לא, אבל צעירים, בוא,

מר ניר קורן: בואו נכתוב כל סעיף על,

גב' ויני וולפסון: שנייה, ניר. צעירים, אנחנו יודעים, כולנו מכירים. זה מדור אחר. זה שזה נמצא בתוך המחלקה, זה נמצא בתוך המחלקה. אבל אני בטוחה שזה הישג של רשימת הצעירים, שביקשו עוד 100 אלף ש לפעילות שלהם. לא קשור לנוער, הקפדנו תמיד לעשות את הפרדה הזאת, יש נוער ויש צעירים. יש הגדרה בחוק, באים, אין קשר.

מר אבי לוי: ויני, נבדוק את זה.

גב' ויני וולפסון: הבנו.

מר רן קוניק: ייבדק, ייבדק.

גב' ויני וולפסון: ייבדק, אני אשמח לקבל תשובה, ואז באמת, ועכשיו באמת לסכום הכולל של תנועות הנוער, אז שוב, כמו שהתחיל להגיד אורי, תמיכות לתנועות הנוער, מה היה המספר?

מר אורי קרמן: 518.

גב' ויני וולפסון: 518, תראו, מי שידוע, תמיכות תנועות הנוער, תשמע, אני רוצה להגיד לכם, רגע, בואו, זה נורא רציני, באמת זה רציני. אין פה אפילו מילה אחת מיותרת קטנונית, תאמין לי. אני מדברת פה על נושא של תנועות הנוער ותמיכות, אותו הסכום משנה שעברה.

פתחנו, באמת, בשעה טובה, וזה יופי, שלוחה של הצופים, נכון? לפחות יש בין 15 ל-20 אחוזים יותר חניכי צופים?

מר רן קוניק: נכון.

גב' ויני וולפסון: וזה יופי, וזה נהדר. כנפיים של קרמבו הוסיפו שכבה, שכבת ו', עוד 10% יותר ילדים? זאת אומרת, ואני לא מדברת על הנוער העובד ואולי הם יגידו – אנחנו הוספנו עוד 100 ילדים, לא בדקתי ולא רוצה להגיד, ואני לא מדברת, כרגע, על בני עקיבא, אין לי מושג על מספרים אם הם גדלו או לא. ובכל זאת, אנחנו מדברים על הרבה יותר חניכים, כאשר אנחנו מכירים את התבחינים של תמיכות תנועות הנוער, אנחנו יודעים שהמרכיב העיקרי זה מספר החניכים.

עכשיו, מה נעשה? מה יעשו, מה תעשה קארין ומה יעשה טל גם, כשהם ישבו לחלק את

אותו סכום ביותר ילדים? זה מה שקורה פה. ואני אומרת לך, לא יודעת איך, אבל צריך לשנות את זה. זו באמת בעיה. זו בעיה קשה, מכיוון שכרגע, אם כל שנה היינו אומרים, אוקיי, אנחנו רואים, פחות או יותר, משנה לשנה, זאת אומרת, במשך שנתיים לא היינו צריכים לשנות את זה, כרגע אנחנו רואים 32 אלף ש פחות, מקווה שימצאו איפשהו, כי זה 32 אלף ש שאנחנו צריכים אותם לפעולות, באמת, לא רוצה לפרט, אני יודעת אותן בעל פה, אבל צריכים אותם. ובנוסף, עכשיו, אנחנו צריכים לחלק את הסכום הזה ביותר חניכים.

בעיניי, צריך, אני לא יודעת. זאת אומרת, לא איכות הסביבה ולא נוער. בואו נראה אם יש לי עוד הערכות.

מר חיים רוזנבאום: אבל מה...

גב' ויני וולפסון: זה הדיון, יקירי, זה הדיון.

מר חיים רוזנבאום: זה הדיון, העיקר גם להגיד אמירות.

גב' ויני וולפסון: לא, לא, זה הדיון. זו בעיה, אביעד, זו בעיה קשה, אני חושבת שקארין

תתמודד איתה, ואני לא יודעת איך,

מר רן קוניק: ייבדק.

גב' גלית לדנסהוט: ערב טוב, יש לי כמה שאלות תם.

מר רן קוניק: בבקשה.

גב' גלית לדנסהוט: אשמח לעזרה עם המספרים. בעמוד הראשון, לקראת הסוף בשורה

52, רואים ירידה של כמיליון וחצי שקלים צפויים כתוצאה מהוצאות חניה, ורק רציתי

לשאול אם זה אומר שצפויה גם, צפוי... לדוחות של ההכנסות, זאת אומרת, לאן נעלם

הכסף הזה?

מר אביעד מנשה: איפה? איזה סעיף? 49? גלית, 49?

מר חיים רוזנבאום: הנתונים בתקציב 2019, הם על סמך הביצוע ב-2018 שהוא היה

נמוך מהתחזית. אז עדכנו את זה למטה.

גב' גלית לדנסהוט: אבל,

מר רן קוניק: מה שאת רואה ב-2018 זה התקציב, לא הביצוע.

גב' גלית לדנסהוט: הבנתי, אבל גם לעומת הביצוע, ב-2017,

מר חיים רוזנבאום: ב-2017, ב-18 אנחנו לא רואים את הביצוע האמיתי.

גב' גלית לדנסהוט: אני יודעת, אני אומרת, גם ביחס לביצוע של 2017, יש פער די גדול.

מר חיים רוזנבאום: אנשים נזהרים. כן, אנחנו עשינו את זה על סמך הביצוע של 2018.

גב' גלית לדנסהוט: הבנתי. עוד שתי שאלות, בעמוד 2, בשורה 61, אנחנו רואים שהצפי

להכנסה מצהרוני וגני הילדים, הוא גבוה פי 4, לעומת התקציב של 2018, בשורה

הראשונה, שורה 61.

מר אבי לוי: זה גם לפי ביצוע בפועל של 2018, פשוט השנה הזאת יש לנו שנה שלמה

של הצהרונים, בשנה שעברה חלק מהצהרונים עדיין היו בקהילתיים, ואנחנו קלטנו את

הצהרונים רק מספטמבר.

גב' גלית לדנסהוט: אוקיי, תודה. עוד שאלה באותו עמוד, כמה שורות מתחת 64 –

הזנה והעשרה – הורים, זה משהו שלא היה בתקציבים הקודמים.

מר אבי לוי: נכון, זה סעיף חדש, יש לו סעיף מקביל בהוצאות, זה כתוצאה מדרישה של

הורים בגני הילדים, שנושא ההזנה לא ייגבה יותר על ידי הגננות, אלא על ידי העירייה.
ולכן, אנחנו מנהלים עכשיו את כל נושא הכספים עבור ההזנה בגני הילדים. יש סעיף זהה
לחלוטין בהוצאות.

גב' גלית לדנסהוט: הבנתי, זה בעצם החל משנת הלימודים הבאה.

מר רן קוניק: כן.

גב' גלית לדנסהוט: אוקיי, מצוין. אני אעביר לניר בינתיים, עד שאני אחפש את שאר
השורות שלי.

מר ניר קורן: האמת שלי יש רק שאלה אחת, על סעיף קטנטן ויקר לליבי, סעיף הקהילה
הלהט"בית.

מר רן קוניק: איזה עמוד?

מר אביעד מנשה: זה בסוף, נכון?

מר ניר קורן: אז זהו, זה מתחלק לשני מקומות, תיכף אני אמצא את זה. בעמוד 23 יש
סעיף קהילה להט"בית שהוא ללא שינוי,

גב' אור-לי ניב: איזה סעיף?

מר ניר קורן: 1322

גב' אור-לי ניב: נכון.

מר ניר קורן: אז יש סעיף קהילה להט"בית שהוא ללא שינוי. חבל לי שלא קצת מצאו
להעלות אותו, בסדר. אבל, בעמוד 27, סעיף 1565, יש ... יחידת טיפול בלהט"בים, אני
מניח שזה משהו שקשור ברווחה.

מר רן קוניק: כן.

מר ניר קורן: ואני רואה שהוא קוצץ מ-52 אלף ל-30 אלף, ורציתי לשאול מה הסיבה.

עמוד 27 שורה 1565.

מר אביעד מנשה: מירי, בואי תסבירי את ה...

מר רן קוניק: כן, מירי. תעמדי מול המצלמה, תדברי למצלמה. רואים אותך בבית.

מירי: כל חיי שאפתי.

מר רן קוניק: אנשים רואים אותך בבית עכשיו.

מירי: אני רוצה לענות לך. התקציב הזה זה תקציב של משרד העבודה והרווחה שניתן...

לבצע פעולות לקהילה הלהט"בית, במיוחד לנוער וצעירים. היות וזה דבר חדש, וזו

התחדשות, לא היה ניצול מלא של התקציב,

מר ניר קורן: בשנה שעברה.

מירי: כן. אז לכן, הצפי הוא, שהיות ו... היעדר השימוש בו היה... מקושי בגיוס הקהילה

לטובת... פעולות, אנחנו השנה יושבים בצורה, יותר, ביחד, עם עוד גורמים על מנת...

יותר רצינית, ולא תהיה מניעה, במידה וזה יצטרך לתת יותר תקציבים מזה, אנחנו נדרוש

ונקבל ממשרד הרווחה.

מר ניר קורן: תודה.

גב' אור-לי ניב: והיות והשנה תהיה יותר חשיפה לעניין הזה,

מירי: כן.

גב' אור-לי ניב: אז גם יהיה, כנראה, יותר ביקוש לטיפול, וכפועל יוצא מזה גם יהיה

תקציב יותר ממשרד הרווחה.

גב' גלית לדנסהוט: מעולה. עוד שאלה, שוב שאלת תם, בעמוד 24 ממש למטה, המכון

האמנותי, מה קרה לו? מה זה?

מר אבי לוי: המכון האמנותי? המכון האמנותי, אין כבר יותר עובדי עירייה, הם כולם

בקהילתיים.

גב' גלית לדנסהוט: אוקיי.

מר אבי לוי: זו אחת הפעילויות שעברו לקהילתיים.

גב' גלית לדנסהוט: תודה. ועוד שאלה אחרונה, כשאני מסתכלת על הכנסות הממשלה,

לבתי הספר התיכוניים, לקלעי,

מר אבי לוי: איפה?

גב' גלית לדנסהוט: בעמוד 2...

מר אבי לוי: רגע. עמוד 2, קלעי ושב"צ?

גב' גלית לדנסהוט: נכון, קלעי ושב"צ. למעשה, אנחנו רואים שההכנסות מהממשלה, הן

ממש זהות לחלוטין להוצאות שמופיעות בעמוד 21.

מר אבי לוי: נכון.

גב' גלית לדנסהוט: השאלה שלי, היא למה העירייה לא מתקצבת, למעשה, בנוסף, את

... בתי הספר התיכוניים.

מר אבי לוי: אני אגיד, קודם כל, הסעיפים האלה משקפים, אנחנו עובדים בעיריית

גבעתיים, שכל הכספים שמגיעים מהממשלה, אנחנו מעבירים אותם, As is, לבתי הספר.

אנחנו לא גורעים מהם אגורה. בנוסף לזה, יש השקעה שגדלה מאוד השנה, בתיכונים, הם מופיעים בעמוד 21, נכון? בעמוד 21, תוכלי לראות, שיש סעיף שנקרא תגבור בתי ספר על יסודיים, שזה עבור שב"צ וקלעי, שהיה שנה,

מר רן קוניק: איזו שורה זה?

מר אבי לוי: שורה 1216, ששנה שעברה היה 2,280,000 והשנה גדל במיליון שקלים לשלושה מיליון ושלוש מאות, שזה כספים שעוברים, בנוסף לכספי משרד החינוך. כמו כן, את רואה פה כל מיני פעילויות שאנחנו מעבירים לבתי הספר העל יסודיים, שמפורטים פה, כמו כיתת נחשון בקלעי, כיתות,

מר רן קוניק: גם התקצוב של המשרד של בן צבי וקלעי עלה פה.

מר אבי לוי: עלה פה, אבל כנגדו יש את העלייה בהכנסות. הסעיפים האלה זהים לחלוטין להכנסות.

מר רן קוניק: כן.

מר אבי לוי: אבל הסעיף הישיר והגדול ביותר זה ה-3,300,000.

גב' גלית לדנסהוט: אוקיי. בהקשר הזה, גם אם אני מסתכלת על ההשקעה של העירייה בחינוך בסך הכול, בסדר? הפעם בלי חלוקה... ואני מנכה מזה את ההכנסות מהממשלה,

מר אבי לוי: על איזה סעיף?

גב' גלית לדנסהוט: נראה שאחוז,

מר ניר קורן: היא אמרה סך הכול חינוך.

גב' גלית לדנסהוט: סך כל החינוך.

מר אבי לוי: כן.

גב' גלית לדנסהוט: אני מסתכלת על סך כל החינוך, על ההשקעה הצפויה בניכוי ההכנסות הממשלתיות, בעצם, מבחינת אחוז ההשקעה העירונית, אנחנו נשארים באותו סכום כמו בשנה שעברה, שזה 38 מול 38.

אני חושבת שזה מאוד מדאיג, בהתחשב שחינוך הוא, לדעתי, השירות החשוב ביותר שעיר מעניקה לתושביה. אני מצפה מתקציב עירוני שישקף את רצון הציבור. אני חושבת שבמערכת הבחירות, הציבור אמר בצורה מאוד ברורה את דברו בנוגע לחינוך. אני מוצאת שהחלוקה הזאת לא משקפת את רצון הציבור, ואני לא נותר לי אלא להצטער מאוד.

גב' טלי ארגמן: אפשר גם לשאול שאלה?

מר רן קוניק: כן, רגע, רק תני להם לסיים, טלי.

מר אורי קרמן: עניין החינוך באמת משקף,

מר רן קוניק: רגע, קודם ניתן לחברי האופוזיציה לסיים, ואז.

מר אורי קרמן: עניין החינוך באמת משקף סדר עדיפויות ש,

מר רן קוניק: רגע, רגע, אורי. טלי, פורפאבור. סילנסיו פורפאבור.

מר אורי קרמן: אמרתי שעניין החינוך, כמו שגלית אמרה, באמת משקף סדר עדיפויות מאוד מאכזב, בעיניי. אלא אם כן יש איזה נתון שאומר שיש יותר השקעה בכל תלמיד. אני ניסיתי, זה חלק ממה שאמרתי, אני רוצה לעבור סעיף סעיף, כי לא באמת אפשר להבין את זה. ככל שאני הצלחתי לבוא ולהבין, ההשקעה בכל תלמיד, בעצם, במקרה הטוב, לא גדלה. וזה מאוד מאכזב מעירייה כמו גבעתיים, ובעיקר על רקע מה שקרה פה

במערכת הבחירות. אלא אם כן, שוב, פה השאלה, אלא אם כן יש איזשהו נתון שאני לא מבין. יש נתון שאומר אחרת. יש הגדלה בחינוך פר תלמיד? אני מבין שאין, אוקיי. זאת הייתה השאלה, זאת אומרת, עכשיו אני מחכה לתשובה.

מר רן קוניק: אוקיי. כולנו היינו רוצים להשקיע עוד הרבה מיליוני שקלים, עשרות מיליוני שקלים בחינוך.

אגב, ההשקעה בחינוך לא מתבטאת, מן הסתם, רק בתקציב השוטף. אפרופו בחירות לתושבים, הטענות, בדרך כלל, דווקא מתייחסות לנושאים שקשורים לתב"רים, לסביבת הלימודים, שיפוצים, חצרות, בעיקר. תושבים שאני נפגשתי איתם, ... אבל ההשקעה מתבטאת הרבה מאוד בתב"רים, ובבניה עירונית, בשיפוצים, בגני הילדים בגבעתיים, אני לא חושב שמישהו יכול להתלונן לגביהם, גנים מדהימים, כולם מוצלים, כולם משופצים, כולם בלי חול יותר, בלי חתולים. וגם בתי הספר, אגפים חדשים, בבורוכוב וכו'. ... מדובר בהשקעה מאוד מאוד גדולה.

וגם זה, אם אתה מחלק, בסופו של דבר, את הכסף הזה פר ילד, לצורך המשחקים האלה של רשויות, מי משקיע יותר בילד, אני חושב שאנחנו במקום טוב, ביחס לתקציב העירייה, כשאתה לוקח גם את ההשקעה בפיתוח.

התקציב השוטף שלנו, הוא תקציב שלא משתנה, כרגע, יותר מדי. כשהיו לנו הכנסות, כפי שהציג גזבר העירייה, כן בסדר, יש כל מיני טבלאות, אני אראה לך טבלאות הפוכות, לא חשוב.

כשהתקציבים יכנסו מפיתוח של מגדלי המשרדים, מהסיטי, מכורזין, בעוד מספר שנים לא רב, התקציב השוטף שלנו יהיה הרבה יותר גדול ממה שהוא היום, וזה כסף נטו, שבאמת יוכל ללכת, בעיקר לחינוך.

אגב, כפי שמקודם אמרו, לפני כמה דקות, השנה יש תוספת משמעותית לשני התיכונים שלנו, של מיליון ₪. זו תוספת מאוד משמעותית, כי לפני זה קיבלו כמה מאות אלפי שקלים, וזה באמת היה נמוך. וזה, מבחינתנו, כאן בתקציב שלנו, ביכולת שלנו לשנות משמעותית סעיפים, כשהרבה דברים הם קשיחים, שכר, רווחה ופעילויות כאלו ואחרות. זה לא כל כך פשוט, ולמרות זאת תקציב החינוך גדל מדי שנה, תמיד הוא לא מספיק. אין ספק שיש ערים יותר עשירות, אנחנו לא אומרים אחרת, תמיד טענו את זה, שיש ערים הרבה יותר עשירות מגבעתיים, שיש להן יכולת לתת באמת, מבחינת כסף, דברים אחרים. אנחנו חושבים שבמה, בתקציב שיש לנו, ניתנות פעילויות מאוד איכותיות, ונעשית השקעה מאוד גדולה בתשתיות, שהיא לא פחות חשובה להורים וגם לנו. אבל אתה צודק, שתמיד חסר כסף בחינוך, והיינו שמחים לתת לכל בית ספר עוד כמה מאות אלפי שקלים בשנה. גם ליסודיים, גם לתיכונים. אני מקווה שזה יקרה בהמשך.

גב' גלית לדנסהוט: אני מצטרפת לתקווה, אבל אני כן רוצה לומר, זה ברור לנו גם שהעוגה היא עוגה אחת, והיא צריכה להתחלק. אני מוצאת שהחלוקה הזאת, היא מצביעה על סדרי העדיפויות, ולצערי הם לא מתיישבים עם סדרי העדיפויות שלנו...

מר רן קוניק: אני חושב שהאחוז הוא אחוז די גבוה מתקציב העירייה. אם תשווי אותו גם לערים אחרות,

גב' גלית לדנסהוט: השוויתי,

מר רן קוניק: קרוב לארבעים אחוז,

גב' גלית לדנסהוט: השוויתי.

מר רן קוניק: התקציב מאוד מאוד גבוה.

גב' ויני וולפסון: אפשר לעשות על זה ישיבה שלמה, אפשר לעשות על זה ישיבת מוצעת עיר שלמה, ותראי ש...

מר רן קוניק: כשיש לך כמעט 40% הוצאות שכר ופנסיה, התקציב, תקציב ההשקעה בחינוך, באחוזים, הוא מאוד גבוה.

גב' ויני וולפסון: כל הסיפור שלנו,

מר רן קוניק: הוא גם גדל, השנה, גלית, הוא גדל בארבעה מיליון.

גב' ויני וולפסון: כל הסיפור שלנו פה, בעצם, הוא כמו שגלית אמרה, סדר עדיפויות. הרי בסופו של דבר, תמיד יש עוגה אחת, אין אפשרות אחרת ותמיד יש תקציב של הכנסות, כמו שאתה אומר, שלומי, אנחנו לא יכולים לייצר הכנסות שאין לנו. בתוך ההכנסות האלה, סדר העדיפויות שלנו, שלך בעיקר, של הקואליציה, הוא צריך לבוא לידי ביטוי. ברגע שהוא לא בא לידי ביטוי, אז בעצם, בשביל מה אנחנו עושים את החלוקה הזאת?
מר רן קוניק: הוא לא בא לידי ביטוי, לדעתך.

גב' ויני וולפסון: יכולנו, בעצם,

מר רן קוניק: לדעתך, הוא לא בא.

גב' ויני וולפסון: להיכנס לטייס אוטומטי לשארית עשר השנים הבאות ולא לעשות שום דבר. הרי בעצם, כשאתה מדבר על חינוך, וכשאתה מדבר על איכות הסביבה, וכשאתה מדבר על נוער, נוער, נוער וכשאתה מדבר על כל מיני נושאים, אתה צריך לתת לזה ביטוי בכסף.

לא בדיבור, לא בפרסומים, בכסף וכאן זה לא בא לידי ביטוי.

מר רן קוניק: אנחנו חושבים שהביטוי לסדרי העדיפויות בתקציב, הוא ביטוי ראוי מאוד.

גב' ויזי וולפסון: בסדר. אנחנו חושבים שלא.

מר רן קוניק: אחוז התמיכה בחינוך, הוא אחוז מאוד מאוד גבוה, בהשוואה לכל מקום.

אני מדבר על אחוזים כרגע,

גב' ויזי וולפסון: אנחנו מדברים על אחוזים,

מר רן קוניק: כסף תמיד היינו שמחים, לעוד מאתיים מיליון ש"ח.

גב' ויזי וולפסון: לגמרי.

מר רן קוניק: כנ"ל, תקציבי,

גב' ויזי וולפסון: אגב, זה בדיוק העניין, לא כסף, אלא אחוזים.

מר רן קוניק: כנ"ל בתקציבי הנוער, כנ"ל באיכות סביבה, וכנ"ל בתרבות וגמלאים.

גב' ויזי וולפסון: ממש לא.

מר רן קוניק: והרבה נושאים שהם חשובים לעיר.

מר ניר קורן: בגלל שהשבוע התעסקנו קצת עם התקציב, עשינו השוואות למה קיים

בערים אחרות, אני יכול להגיד, לדוגמא, שתקציב הלהט"ב בעיר, כשניסיתי להשוות אותו

לערים אחרות, וראיתי שהתקציב,

מר מושיק גולדשטיין: אני חושב שבלי נתונים אמיתיים, אתה לא יכול לדבר יותר על

השוואות ועל בדיקות.

גב' ויזי וולפסון: אנחנו, אני מצפה שתבוא מוכן,

מר מושיק גולדשטיין: אחרי מה שקרה במועצה האחרונה.

מר ניר קורן: אני אמשיך?

מר רן קוניק: הערה נכונה מאוד, אגב.

גב' ויני וולפסון: תמשיך.

מר רן קוניק: הערה נכונה מאוד.

מר מושיק גולדשטיין: בלי נתונים אמיתיים,

גב' ויני וולפסון: איזה נתונים אמיתיים?

מר רן קוניק: סתם לזרוק דברים,

מר ניר קורן: הנה, שאלנו נתון, כמה פר תלמיד? כמה פר תלמיד?

מר רן קוניק: לא, בהשקעה של הלהט"ב, תן נתון. הוא בדק...

מר ניר קורן: אני תיכף אגיב להערות פה מהצד, אבל אני בכל זאת רוצה להשלים את

המשפט שלי. אז בדקתי, לדוגמא, לתקציבי הלהט"ב, וראיתי שתקציב, פר תושב,

בגבעתיים, בסוגיות של טיפול בלהט"ב, הוא תקציב מאוד מכובד וטוב ואני שמח,

גב' אור-לי ניב: אתה לא יכול להגיד תקציב פר תושב בלהט"ב, אתה יודע כמה להט"בים

יש בגבעתיים?

מר ניר קורן: לא, אנחנו לא יכולים לדעת כמה להט"בים יש בגבעתיים, אבל אנחנו יכולים

לדעת את זה, כמות אוכלוסיית העיר, ומה תקציב הלהט"ב שיש לאותה עיר. לכן אני

אומר לחיוב, שעיריית גבעתיים מתקצבת להט"ב מאוד מאוד טובה. בקשר לתקציבי

חינוך, נגיד, אז אנחנו עומדים איפשהו באמצע.

מר רן קוניק: אתה טועה, תבדוק. אתה טועה,

מר ניר קורן: בדקתי.

מר רן קוניק: תבדוק גם את ההשקעה, כמו שערים אחרות עושות, של השקעה בתשתיות, אתה תראה שההשקעה, ניר, המשחקים האלה של העיתונים והתקשורת, אנחנו מכירים. זה הרבה אינטרסים והרבה יח"צ. העיר הגדולה, העיר הבינוני, העיר הקטנה, מכירים. כל יום עיר אחרת היא העיר המובילה בארץ, כי היא קטנה, או בינונית, או...

מר ניר קורן: כשהנתונים האלה לטובתך, אתה ממחר מאוד לפרסם את נתוני היח"צ.

מר רן קוניק: אני אומר לך שגם הנתונים האלה הם לטובתנו.

מר ניר קורן: בסדר.

מר רן קוניק: כי יש נתונים, מה לעשות? יש עובדות. אם תעשה עבודה יסודית, ותיקח את ההשקעה במערכת החינוך העירונית, כולל ההשקעה בתשתיות, כמו שעושים בכל עיר, ותחלק אותם למספר תלמידים, אתה תראה שגם מבחינת אחוז התקציב וגם מבחינת פר ילד, גבעתיים היא במקום מאוד גבוה בהשקעה פר תלמיד. באופן יחסי לתקציב.

מר ניר קורן: כל מה שאמרתי, זה מקום טוב באמצע.

מר רן קוניק: פר השקעה, פר תלמיד בחמש השנים האחרונות,

מר ניר קורן: עוד פעם, אני חושב,

מר רן קוניק: ... באלפי שקלים, יש נתונים. אני אסביר לך, ב-14-2013 היא 8800, ב-18-19 היא הייתה 12 אלף.

מר ניר קורן: נשאר את הויכוח הזה בצד, כל מה שאמרתי, כל מה שאמרתי, רק כהכנה למשפט הבא שלי, שהוא אומר שאכן יש עוגה ואכן צריך לחלק אותה, אבל בהערה אחת

פוליטית, שאני יכול להגיד בהקשר הזה, אנחנו רואים למי יש כוח בקואליציה של רן קוניק, אז ברכות לסיוון וברכות למושיק, שהתקציבים שלהם עלו יפה מאוד.

עו"ד יעקב שטרן: רגע, לפני שנייה ויוי אמרה שאם יש ביקוש, צריך להעלות תקציבים. אז אם סיוון רואה שיש ביקוש, בצעירים, לתקציבים,

מר ניר קורן: אני החמאתי לסיוון, התקציבים של סיוון הם תקציבים מצוינים.

עו"ד יעקב שטרן: מעולה, מצוין.

מר ניר קורן: אני אשמח שהם יעלו אפילו עוד יותר.

עו"ד יעקב שטרן: אתה גם יכול להיות הוגן, ולהגיד שבישיבה הקודמת אמרת משהו לגבי,

מר ניר קורן: מה קשור עכשיו ישיבה קודמת? אנחנו נדברים עכשיו, בוא נדבר על זה,

גב' ויוי וולפסון: בואו נדבר על זה, אני נורא שמחה, אני ממש מוכנה עכשיו לעצור ולדבר

על זה, חברים. אנחנו, אף אחד לא... לא אף אחד... אני ממש מצחיק אותי, אני חייבת

לומר, שזה אפילו טיפה פתטי, שבמקום להתמודד עם העובדה שדיברנו על סבסוד

ופרסום של התחבורה של תנועות הנוער, רצתם להסתתר מאחורי מושיק, שעלה ושאל

את ראש עיריית טבריה, איך הוא מימן. עכשיו אנחנו יודעים, מה, איזה עסקים יש לראש

עיריית טבריה? האם הוא מימן את זה מתקציב ישיר? או שהוא פנה לאיזו עמותה

שתממן, מה זה מעניין אתכם? מה זה מעניין אתכם? תתמודדו עם העובדה שטיפה

דיברנו עליה, תתחילו לפרסם את הדבר הזה, בושה. ורן, בחייך, ממש הצחיק אותי, וקצת

התביישתי בשבילך, על הפרסום הזה. הנה, מושיק רץ בכנס ותפס את ראש עיריית... זה

פתטי, זה פתטי, זו בדיחה גמורה. חבל, חבל, חבל, חבל,

מר רן קוניק: אתם לא יודעים מה זה פתטי,

גב' ויני וולפסון: תדבר ב... רן, רן,

מר רן קוניק: אתם לא יודעים מה זה פתטי,

גב' ויני וולפסון: העירייה דיברה,

מר רן קוניק: במשך ארבע שנים, מה שפתטי, זה שבמשך ארבע שנים, כשהתחום הזה היה תחת אחריותך, לא דרשת, משום מה, לממן את תנועת הנוער. עכשיו את... רגע, אני באמצע תגובה. ניר, לא מקובל, אני באמצע תשובה, אני הקשבתי לך,

מר ניר קורן: אנחנו רוצים לדבר,

מר רן קוניק: אבל אני עונה לויני עכשיו. אני אענה לך, חכי, תשמעי אותי,

גב' ויני וולפסון: כן, בוודאי.

מר רן קוניק: תשמעי, את לא רוצה, אני לא אענה לך.

גב' ויני וולפסון: בטח שכן.

מר רן קוניק: אוקיי.

גב' ויני וולפסון: בטח שכן.

מר רן קוניק: אז מה שפתטי, זה שפתאום, אחרי כמה שנים שהקו הזה פועל, הוא היה לכאורה הבייבי שלך, תחת,

גב' ויני וולפסון: הוא לא הבייבי שלי,

מר רן קוניק: התגאית בו,

גב' ויני וולפסון: מי היה אחראי על התחבורה בעיר?

מר רן קוניק: התגאית בו,

גב' ויני וולפסון: מי היה אחראי על תחבורה בעיר?

מר רן קוניק: ויני, התגאית בקו הזה, ובצדק.

גב' ויני וולפסון: רן, הלכת, כשהייתי אחראית... אתה נדרש לשקרים, רן. היית אחראי

התחבורה.

מר רן קוניק: אם את לא מסוגלת,

גב' ויני וולפסון: אבל אתה נדרש לשקרים,

מר רן קוניק: אז אנחנו נמשיך את הדיון, קדימה.

גב' ויני וולפסון: הבנתי, ... ממש שקרים רן, אתה נדרש לשקרים וזה חבל,

מר רן קוניק: אם את לא מסוגלת להקשיב, אני לא אענה לך.

גב' ויני וולפסון: אתה נדרש לשקרים, חבל.

מר רן קוניק: לא אענה לך.

גב' ויני וולפסון: חבל עליך.

מר רן קוניק: אם את לא מסוגלת להקשיב, אני לא אענה לך.

מר אביעד מנשה: רגע,

גב' ויני וולפסון: אבל הוא כבר ענה.

מר רן קוניק: כן, לא ענית, אבל לא משנה, את לא...

מר אביעד מנשה: מושיק רצה להגיב.

עו"ד יעקב שטרן: ערב טוב, טוב תראו, תיאטרון האבסורד פה הוא קורס בתוך שנייה.
לפני כמה ימים, ניר, אתה עדיין... פרסמת פוסט בפייסבוק, האשמת את מושיק אולי גם
אותי, ככה, עם כל הכיפות הסרוגות והדתיים,

מר ניר קורן: לא דיברתי על אף אחד,

עו"ד יעקב שטרן: רגע,

מר ניר קורן: כל הפוסט שלי תיאר את המכרז.

עו"ד יעקב שטרן: אבל אמרת,

גב' ויני וולפסון: מה זה משנה?

(מדברים ביחד)

מר ניר קורן: הוא אומר משהו שהוא לא נכון.

גב' ויני וולפסון: מה זה חשוב?

מר רן קוניק: אתם לא רוצים להקשיב? אתה מדבר לעצמך.

עו"ד יעקב שטרן: ראש העירייה אמר שהעירייה לא נותנת שקל לתחבורה ציבורית.

מר ניר קורן: ובמקומות אחרים הוא אמר ההיפך.

עו"ד יעקב שטרן: יש את זה מוקלט, נכון.

מר ניר קורן: בשלושה מקומות לפחות,

מר מושיק גולדשטיין: תקשיב לי, אתה פשוט לא מפסיק לזרות חול בעיני הציבור. אתה

זורק משפטים, הוא אמר שם, הוא לא אמר כאן. תראה לנו איפה הוא אמר את מה

שאתה אומר.

מר רן קוניק: תגיד לי,

גב' ויזי וולפסון: תתמודד עם העניין,

מר רן קוניק: ניר, עם רועי דיברת לפני שכתבת?

מר ניר קורן: אני לא יודע למי מכם להגיב.

מר רן קוניק: תקשיב, לפני שהעלית את ההצעה שלך, דיברת עם רועי...?

מר ניר קורן: ויזי דיברה איתו.

מר רן קוניק: אתה דיברת?

גב' ויזי וולפסון: אני דיברתי. אני מטפלת בזה.

מר ניר קורן: סיעת מרץ דיברה איתו.

מר רן קוניק: אתה הלכת ופנית,

גב' ויזי וולפסון: כן, רן, רגע, רגע, רגע,

מר ניר קורן: ויזי דיברה איתו.

גב' ויזי וולפסון: אני אגיד לך,

מר רן קוניק: אתה יודע שרועי,

גב' ויזי וולפסון: אני אענה, אני אענה,

מר רן קוניק: אתה יודע שרועי היה אצלי במשרד,

גב' ויזי וולפסון: נכון.

מר רן קוניק: לפני שנתיים.

גב' ויני וולפסון: בבקשה.

מר רן קוניק: וצילם סרטון פרסום,

גב' ויני וולפסון: נכון.

מר רן קוניק: ... בסוף העירייה התלוננה, אתה יודע את זה? היית מדבר איתו,

גב' ויני וולפסון: רן, אני מדבר איתך, אני אגיד לך מה, מה זה? אין לנו מיקרופון.

מר רן קוניק: אם היית מדבר איתו,

גב' ויני וולפסון: אני אגיד לך מה, מה זה? אין לנו מיקרופון.

מר רן קוניק: ...

גב' ויני וולפסון: כשהוא מדבר במיקרופון, שומעים.

גב' אור-לי ניב: כי כל הישיבה המיקרופון היה אצלך.

גב' ויני וולפסון: אני רוצה, ככה זה, אני צריכה להיות כל הזמן. כל הזמן צריך להיות

אצלי. רן, אני רוצה להגיד לך משהו.

מר רן קוניק: כן?

גב' ויני וולפסון: תעזוב את רועי ותעזוב את ראש עיריית טבריה, למה?

מר מושיק גולדשטיין: עזוב את זה כבר. עזוב.

גב' ויני וולפסון: אני אגיד לך למה, לא אעזוב אותך, ולא אעזוב את עיריית גבעתיים, כי

זה לא קשור, האם ראש עיריית טבריה מממן את זה דרך עמותה או לא דרך עמותה.

מר רן קוניק: אבל את,

גב' ויזי וולפסון: מה זה עניינינו? מה זה עניינינו? אז תממן גם אתה.

מר רן קוניק: אם הייתי בישיבה,

גב' ויזי וולפסון: תממן, רן.

מר רן קוניק: אם הייתי בישיבה ולא הייתי בבית, הייתי עונה לך במשפט אחד, אנחנו לא

מממנים לתושבים,

גב' ויזי וולפסון: אתה טועה, למה?

מר רן קוניק: כרטיס בתחבורה ציבורית.

גב' ויזי וולפסון: למה שלא תעשה את זה?

מר רן קוניק: לא ביום שני,

גב' ויזי וולפסון: למה לא?

מר רן קוניק: ולא ביום רביעי, ולא ביום שבת.

גב' ויזי וולפסון: יש תחבורה ציבורית,

מר רן קוניק: ... מכספי ציבור.

גב' ויזי וולפסון: יש תחבורה ציבורית באמצע השבוע, יש תחבורה ציבורית באמצע

השבוע. רן.

(מדברים ביחד)

מר ניר קורן: סגן ראש העיר שלך, לא דיבר על מימון, הוא צעק לי באמצע הישיבה לעבור

לטבריה, זה מה שקרה.

דובר: אבל ביום שני יש לו אוטובוס.

מר רן קוניק: יש לו גם בשבת אוטובוס.

מר ניר קורן: אבל ביום שני המדינה...

מר רן קוניק: אגב, הראשונה שהקו הזה נכנס אליה, הייתה גבעתיים. זה עולה שמונה

שקלים, למה צריך לממן את זה ?

(מדברים ביחד)

מר רן קוניק: לממן כרטיס לבן אדם?

מר ניר קורן: אתה יודע את התשובה, אתה יודע שאתה... רק מטעמים קואליציוניים,

כולם יודעים את זה.

מר רן קוניק: ניר, למה אתה לא מציע לממן לסטודנטים את האוטובוס לאוניברסיטה?

מר ניר קורן: שתי הערות, אחת,

מר רן קוניק: איזו מן הצעה זאת ?

מר ניר קורן: אני עונה לך. שתי הערות, באמצע שבוע המדינה מסבסדת תחבורה

ציבורית. המחירים,

מר רן קוניק: מה זה מסבסדת?

מר ניר קורן: המחירים שאנחנו משלמים לתחבורה ציבורית,

מר מושיק גולדשטיין: אז מה שאתה אומר, זה פשוט לשלם גם באמצע שבוע,

מר ניר קורן: סליחה, סליחה זה לא, מה שאתה אומר פשוט לא נכון.

מר רן קוניק: כמה עולה אוטובוס?

מר ניר קורן: בחיפה יש תחבורה, רן סליחה,

גב' ויזי וולפסון: רגע, זה בכלל לא אישיו,

מר מושיק גולדשטיין: כל מה שאתה אומר, זה פשוט לא מדויק. הוא מעוות את

הדברים, או שהוא לא בדק את טבריה,

גב' ויזי וולפסון: ברור, ברור,

מר מושיק גולדשטיין: בחיפה, התחבורה הציבורית... התחבורה הציבורית בשבת עולה

אותו הדבר כמו ביום חול, ושלא יבלבלו את המוח.

גב' ויזי וולפסון: רן, זה לא לעניין שלקחת מאיתנו את המיקרופון.

מר רן קוניק: אחרים דיברו,

גב' ויזי וולפסון: למה לקחת מאיתנו את המיקרופון?

מר רן קוניק: לא לקחתי.

גב' ויזי וולפסון: אז איפה זה?

מר רן קוניק: לא יודע

גב' ויזי וולפסון: איזו מן בריונות זאת? מה זה הבריונות הזאת, מה זה הבריונות הזאת?

מר ניר קורן: מעבר לעניין הזה יש עוד עניין, והעניין הוא שזה ממש מבאס אותי, באמת

שמבאס אותי התגובה של הנהלת העיר להצעה שלי. לא כי היא התנגדה לזה, אפשר

להתנגד ולהגיד – אנחנו נעשה,

מר רן קוניק: הנהלת העיר, אחד מהם היה בבית.

מר ניר קורן: הקואליציה שלך,

גב' ויזי וולפסון: טוב, אז אני מבקשת להפסיק את הישיבה, כי אנחנו לא,

מר ניר קורן: אבל זה בדיוק העניין ששלושה אנשים, שלושה חברי קואליציה ניגשו אליי אחרי הישיבה ואמרו – ההצעה שלך הייתה מעולה ואני מצטער שנאלצתי להצביע נגד בגלל משמעת קואליציונית. שלושה אנשים שונים פה, משלוש סיעות שונות. אתם לא ידעתם... ואתם התנגדתם התנגדות עקרונית.

מר אביעד מנשה: אתה מאשים אותנו...

מר רן קוניק: עקרונית. חד וחלק. לא מממנים מכספי ציבור, לא מממנים נסיעה, אמרתי מאות פעמים, זה מיזם פרטי. זה מיזם פרטי.

(מדברים ביחד)

גב' טלי ארגמן: זה לא חברותי מה שהם עושים, מה זה?

גב' ויני וולפסון: אני אחזור לתקציב, אני רק מבקשת שתביאו את המיקרופון, זה לא מכובד,

מר רן קוניק: איפה המיקרופון?

גב' ויני וולפסון: לא יודעת. לא מכובד...

גב' טלי ארגמן: מה זה לגנוב את המיקרופון ולשים מתחת? איפה זה נשמע דבר כזה?

מר ניר קורן: זה מרכז הליכוד, טלי.

גב' טלי ארגמן: זה לא מרכז הליכוד, זה בית יהודי שהלך... הנה, אצל גלית. תנו לי לדבר, אני לא דיברתי.

מר רן קוניק: המיקרופון אצל טלי.

גב' טלי ארגמן: זה לא אני לקחתי, אל תדאג.

מר רן קוניק: די, זה לא מצחיק.

גב' טלי ארגמן: זה כן מצחיק, אתה יודע מה?

מר רן קוניק: הגיע תורך, תדברי, קדימה.

גב' טלי ארגמן: אני, ברווחה, אני מבקשת ממי ש...

מר רן קוניק: תכווני אותנו רק לסעיף, פתחת אותו? תראי אם היא פתחה את המיקרופון.

(דיבורים מחוץ למיקרופון)

גב' טלי ארגמן: טוב, אני רוצה רק לשאול מי שייך לרווחה, איזה גזבר מהשלישייה.

מר רן קוניק: תשאלי את השאלה, יענו לך.

גב' טלי ארגמן: 25 אלף, כתוב – הדרכת הורים.

גב' ויני וולפסון: כל מה שאמרנו...

מר רן קוניק: לא שומעים, מיכאל.

גב' טלי ארגמן: לא שומעים. ויני סיימה את הבטרייה.

גב' ויני וולפסון: אני כבר הבאתי, בזמנו, מיקרופון משלי. היו אומרים לי אני אביא עוד

פעם.

גב' טלי ארגמן: טוב, בהוצאות,

מר רן קוניק: כן טלי?

גב' טלי ארגמן: ברווחה, אני לא רואה את זה פה, רגע. ברווחה יש מרכז הורות, או

שקוראים לזה הדרכת הורים, 25 אלף היה רשום בשנה שעברה, תקציב של שנה

שעברה. אותו הדבר, 25 אלף. אתה אמרת לי, נכון, שאתה תעלה ל-60. קודם כל, רק

מה שכתוב, הוא אני, זה אחד. תן לי רק לסיים. שנה שעברה, זה גם היה 60 אלף, נתתם לי 60 אלף והשנה, טענתם שרשותם 25 אלף בשנה שעברה, לכן אתם גם רשמתם 25. לו הייתם מתקנים בשנה שעברה 60 אלף, אז היה גם רשום פה 60 אלף, אז אני מבקשת לתקן.

מר רן קוניק: תעבירי את המיקרופון.

גב' ויני וולפסון: תחזירי את המיקרופון טלי. תביאי. מושיק, תפסיק עם הבריונות הזאת, תביא את המיקרופון. מספיק בפייסבוק יש לך, לא צריך גם בחיים.

גב' גלית לדנסהוט: עוד שאלה נוספת בנושא רווחה.

גב' ויני וולפסון: טלי מאוד ברורה, היא מכירה את הסעיפים שלה.

מר רן קוניק: טלי, טלי, גלית דברי.

גב' גלית לדנסהוט: עוד שאלה,

מר רן קוניק: הם חושבים על התשובה, הם תיכף יתנו על זה. כן, גלית.

גב' גלית לדנסהוט: שאלה נוספת, בבקשה. בעמוד 27 שורה 1571 מופיע סעיף בנות שירות לאומי 40 אלף ש, אני מבקשת לדעת על מה זה יוצא.

מר רן קוניק: עוד פעם, איזו שורה?

גב' גלית לדנסהוט: עמוד 27 שורה 1571,

מר רן קוניק: בנות שירות לאומי.

גב' גלית לדנסהוט: כן. אני מבקשת לדעת על מה זה יוצא.

מר רן קוניק: אתה רוצה לענות, יעקב?

עו"ד יעקב שטרן: כן. יש באגף הרווחה שתי מתנדבות שירות לאומי, כבר מספר שנים, עוסקות, אני לא יכול להגיד לך במדויק, אני לא זוכר, אבל בגדול בנושאים של צרכים מיוחדים, בקיצור, בנושאי רווחה בלבד. זהו, אם זו השאלה.

גב' גלית לדנסהוט: כן. תודה.

מר רן קוניק: כן?

מר אורי קרמן: בהמשך לענייני השיקולים הקואליציוניים פה, אז שמחתי לראות שמדור מורשת, שהתחבא פה בשנה שעברה, ושנה שעברה הוא היה יחידה נפרדת,

מר רן קוניק: בלי הערות ביניים.

מר אורי קרמן: תודה רבה, אפשר לדבר?

מר רן קוניק: כן, תכוון אותנו,

מר אורי קרמן: יחידה נפרדת,

מר אביעד מנשה: עמוד?

מר אורי קרמן: בעמוד 22, זהו, שזה מתחלק פה בסעיפים, יש פה מורשת ישראל, ואחר כך יש מורשת ישראל ממשלה.

מר אביעד מנשה: איזו שורה?

מר אורי קרמן: 1273 ו-1279, אם אני רואה נכון. הדבר הזה, שכמו שכבר ראינו לפני שנה וחצי בתחקיר של ערוץ שתיים, זה בעצם כספי תעמולה פוליטית, שעוברים של הבית היהודי. אז משום מה העירייה בחרה להגדיל את הדבר הזה, את ההשתתפות שלה בכל ה...

מר רן קוניק: ממשלה זה 1279, זה לא קשור לעירייה.

מר אורי קרמן: לא, ממשלה ב-1279 נשאר אותו סכום, אבל מורשת ישראל לפני זה, ב-

1273, היה 220 גדל ל-320, זאת אומרת, אנחנו מגדילים את הכספים של התעמולה.

אני מנסה להבין למה, למה זה נכון פה שנגיד, אם אתה לוקח את מורשת ישראל,

מורשת ישראל ממשלה, שיעורי מסורת ועוד את ה-250 אלף של תמיכות דת, שראינו

שהן הולכות לעמותות מיסיונריות, לא באמת לצרכים דתיים אמיתיים, אז בעצם אתה

מקבל פה תקציב שהוא כפול, נגיד, מהתמיכות של תנועות הנוער.

זה סדר העדיפויות של עיריית גבעתיים. אני מנסה להבין אם יש דרך להציג את זה

אחרת.

גב' טלי ארגמן: אבל זה לא שייך לקואליציה, תראה, לי לא הורידו. מה?

גב' ויוי וולפסון: כנראה שאת לא נחשבת, מה אני אגיד לך, טלי.

מר ניר קורן: ראש עיריית גבעתיים אומר שכל הדבר הזה...

גב' ויוי וולפסון: טלי, איתות ברור ואני לא רוצה להוסיף. אני לא צוחקת, להיפך, אני

אוהבת את טלי, אני רק חושבת שהיא בצד הלא נכון. גם היא אוכלת את הדגים הסרוחים

וגם לא מתייחסים אליה.

דובר: וגם תומכת בביבי.

גב' ויוי וולפסון: זה אני לא מתעסקת. לא.

מר רן קוניק: אורי, בוא נשים רגע בצד את הממשלה, כי זה כסף שמגיע מהממשלה.

ממשלת ישראל נותנת כסף,

מר אורי קרמן: אבל אם מקבלים את זה מהממשלה, אתה חייב לעשות מאצ'ינג, לא יתנו

לך את זה בלי כלום.

מר רן קוניק: איפה אתה רואה פה מאצ'ינג? אין עניין של מאצ'ינג.

גב' ויני וולפסון: הם העלו את זה ב-100 אלף ש.

מר אורי קרמן: אין עניין של מאצ'ינג? אז אדרבא, אז קח את הכסף ואל תוסיף.

דובר: מאה אלף שקל עלה התקציב של העירייה.

מר רן קוניק: לא קשור לתוספת.

גב' ויני וולפסון: לא קשור לממשלה. 100 אלף ש העלתה עירונית.

מר רן קוניק: תקשיבי, אני אסביר. יש פה שני סעיפים נפרדים, עזוב עכשיו את הסעיף

של הממשלה, כי הוא לא קשור, אני גם לא יודע מי מעביר ולמה מעביר, זה לא קשור

לעירייה, נקרא לזה ככה. זה כסף שעובר וזה לא קשור למאצ'ינג.

הסעיף של מורשת ישראל, דווקא חשבתי שתשמח, כי זה כן היה חלק,

מר אורי קרמן: בטוח, חשבת עליי כש...

מר רן קוניק: חשבתי עליך כי זה גם עלה במשא ומתן גם עם סיעת מרצ גבעתיים

החופשית,

גב' ויני וולפסון: איזה משא ומתן היה? לא, פשוט היה פה איזה ביטוי מוזר.

מר רן קוניק: כל הפעילויות שבעצם, נעשו, על ידי עמותות חיצוניות הופסקו. הופסקו.

מרחביה וכדומה כבר לא יכנסו,

מר אורי קרמן: מרחביה לא נכנסו, כי אנחנו הוצאנו אותם.

מר רן קוניק: הכול בסדר, סבבה, על הכיפאק.

גב' גלית לדנסהוט: הוא נתן לנו את הקרדיט הזה בישיבה הראשונה.

מר רן קוניק: עוד רגע, מי עוד הוציא,

מר אורי קרמן: לא, אתה אומר הופסקו, כאילו אתה החלטת.

מר רן קוניק: אמרתי שאנחנו, אתה שמעת אותי אומר מי הפסיק ומה הפסיק?

גב' ויני וולפסון: אתה תראה את זה בתמיכות אחרות, זה לא נעלם לשום מקום. זה לא הלך לשום מקום.

מר רן קוניק: אמרתי שהפעילויות שנשארו, גם אחרי שאתם הפסקתם, נשארו, לא הצלחתם את הכול להוציא.

מר אורי קרמן: שתיים – שלוש, כן.

מר רן קוניק: אז גם זה מופסק. ולמעשה, הרצון של כולנו היה שאם יהיו פעילויות, ואם תהיה דרישה, ואני מאמין שתהיה כזו או אחרת, לכן זה מתקצב, של פעילויות בנושא מורשת, מנהגי ישראל, חגים וכדומה. הם יעשו בפיקוח עירוני, על ידי אנשים מטעם העירייה, ולא על ידי עמותות עירוניות.

גב' ויני וולפסון: כמה כסף צריך לזה?

מר רן קוניק: ולכן, התקציב הזה, הוא תקציב שמיועד לכשם וכאשר יהיו פעילויות כאלו, לא על ידי עמותות חיצוניות, ולא על ידי,

מר אורי קרמן: עכשיו הרגעת אותי. זאת אומרת, אם קודם זה היה מרחביה ווסרמן, אז עכשיו זה יהיה מושיק ווסרמן, הרגעת אותי,

מר רן קוניק: לא, זה שאתה נגד כל פעילות כזו, זה אני יודע. זה שאתה נגד כל פעילות

מהסוג הזה שמזכירה איזו מורשת ישראל, זה אני הבנתי.

מר אורי קרמן: עכשיו אני מבין הרבה יותר טוב, הרבה יותר טוב את הטענה,

מר ניר קורן: עד שהגננות יעברו פעילות,

מר רן קוניק: הגננות יעברו, הבנתי שאתה נגד.

מר אורי קרמן: מתי שמעת את זה?

(מדברים ביחד)

גב' גלית לדנסהוט: אתה שוב מסלף את המציאות. אתה פשוט משקר. פשוט משקר.

מר ניר קורן: תקציב המורשת עלה במשהו כמו קרוב לחמישים אחוז.

מר אורי קרמן: תעמולה של הבית היהודי מלמעלה, ותנועות נוער זה נשאר למטה.

עו"ד יעקב שטרן: סיעה פלורליסטית, שרוצה לעזור לכל תושבי העיר, אבל זה נוגע לצד

אחד של המפה, זה האבסורד.

גב' גלית לדנסהוט: אז תגיד מה יהיה בכסף הזה.

עו"ד יעקב שטרן: לא, אתם רוצים רק מה שמרצ מביאים, זה בסדר.

גב' גלית לדנסהוט: מה יהיה בכסף הזה?

מר רן קוניק: חכי ותראי.

עו"ד יעקב שטרן: מה ש... אז או שהם לא יודעים מה הם מביאים, או ש... זה

דמוקרטיה.

מר אורי קרמן: שיעורים על אבולוציה? מה תעשה?

מר רן קוניק: חכי וטראי, גלית חכי וטראי.

גב' גלית לדנסהוט: יעקב, אם הכסף הזה משרת את האוכלוסייה הדתית בעיר, זה עניין

אחד וזה מצוין, אבל אם הכסף הזה משמש בשביל להחליף את מרחביה ולהיכנס,

עו"ד יעקב שטרן: כל מי שמבקשת מורשת ישראל,

מר מושיק גולדשטיין: מורשת ישראל לא שייכת לציבור הדתי.

גב' ויוי וולפסון: אז למה לא בתרבות?

מר אורי קרמן: הציבור החילוני רוצה מורשת, העניין הוא סדר העדיפויות.

גב' גלית לדנסהוט: מורשת של מי? לא מורשת שלך, אורתודוקסית.

עו"ד יעקב שטרן: אני מצפה שסיעת מרצ תילחם על תקציבים של הציבור הדתי, כמו

שאני נלחם...

מר ניר קורן: אם אלו היו תקציבים של הציבור הדתי, היינו נלחמים על זה.

גב' גלית לדנסהוט: יעקב, אם זה לציבור הדתי, אז מצוין. אבל זה לא לציבור הדתי.

עו"ד יעקב שטרן: זו דמגוגיה.

גב' גלית לדנסהוט: למה הכסף הזה משמש? אני רוצה לדעת, כן. סליחה יעקב, אם

כבר אנחנו מדברים על זה, אני השבוע שלחתי בקשה מטעם חוק,

מר מושיק גולדשטיין: לא, לא, אני לא מבין את הקטע הזה, כל פעם שהם רוצים לדבר,

המיקרופון שמה.

גב' ויוי וולפסון: ברור.

מר מושיק גולדשטיין: כשמישהו פה רוצה לדבר...

מר רן קוניק: ... לצערי.

מר מושיק גולדשטיין: קודם כל שיתנו לנו לדבר, אחרי זה,

גב' ויוי וולפסון: מושיק, אתה מספיק צועק. מושיק, אתה לא צריך מיקרופון, אתה מספיק

מדבר בקול רם. אגב, אתם יכולים להשקיע בעוד ארבעה מיקרופונים, לדעתי זה ממש בתקציב.

מר רן קוניק: כן, גלית.

גב' גלית לדנסהוט: ברור לי שראש העירייה פה, בצורה מאוד מאוד מכוונת, בחר לומר

שאנחנו נגד מסורת ומורשת ישראל,

מר מושיק גולדשטיין: את אמרת, את אמרת.

גב' גלית לדנסהוט: באשר היא, מכל מיני סיבות, מסיבותיו הפוליטיות.

מר רן קוניק: זה מה שאמרת.

גב' גלית לדנסהוט: אני, שמגיעה מבית מסורתי, אין לי שום דבר נגד,

מר מושיק גולדשטיין: סליחה, מה זה ההצבעה...

מר ניר קורן: תן לדבר! אחר כך אתה מתלונן, תן לדבר, מה זה?

מר מושיק גולדשטיין: אל תטיף לי.

מר ניר קורן: תן לדבר!

מר מושיק גולדשטיין: באתי מבית מסורתי, סבא שלי היה רב.

גב' ויוי וולפסון: אולי מספיק כבר?

גב' גלית לדנסהוט: אין לי שום דבר נגד מורשת ישראל, בדרכי החילונית. אין לי עניין,

מר מושיק גולדשטיין: אבל את באת מבית מסורת.

מר אורי קרמן: מה זה?

מר רן קוניק: אורי, אורי.

גב' גלית לדנסהוט: ... בביתי החילוני. אם התקציב של מורשת ישראל משמש את

הציבור הדתי,

מר מושיק גולדשטיין: הוא לא צריך לשמש רק את הציבור הדתי.

גב' גלית לדנסהוט: אם הוא משמש את הציבור החילוני בדרכו החילונית, אין לי שום...

מר מושיק גולדשטיין: זה בדיוק מה שאת לא מבינה. המורשת של עם ישראל שייכת

לכל הזרמים.

גב' גלית לדנסהוט: עד היום, הציבור החילוני קיבל,

גב' ויני וולפסון: אז למה התקציב אצלך?

גב' גלית לדנסהוט: קיבל...

מר מושיק גולדשטיין: כי אני מחזיק את התיק הזה, לא את.

מר רן קוניק: אבל יש לך טעות בסיסית, גלית. יש לך טעות בסיסית. גלית, יש לך טעות

בסיסית.

מר מושיק גולדשטיין: המורשת שייכת לדתיים?

גב' גלית לדנסהוט: תקציב מורשת ישראל כאן,

מר מושיק גולדשטיין: מישהו קבע שהדתיים קובעים את המורשת?

גב' גלית לדנסהוט: שימש, בשנתיים האחרונות לפחות,

מר רן קוניק: בסדר, אז אנחנו מתקנים את זה.

גב' גלית לדנסהוט: אז אני שואלת אותך למה התקציב.

מר רן קוניק: אני עונה לך.

גב' גלית לדנסהוט: אני שאלתי כבר כמה פעמים למה הוא משמש.

מר רן קוניק: אני עונה לך, אבל יש לך טעות בסיסית אחת. יש לך טעות בסיסית אחת,

ועם כל הכבוד לך, את לא מייצגת את כל תושבי גבעתיים,

גב' גלית לדנסהוט: לא התיימרתי, אני רק שואלת למה התקציב הזה,

(מדברים ביחד)

מר רן קוניק: ולא את כל התושבים.

מר אורי קרמן: זה לא מה שהיא אמרה,

מר מושיק גולדשטיין: זה בדיוק מה שהיא אמרה. אם זה משמש את הציבור הדתי, אין

לה בעיה עם זה. זה מה שהיא אמרה.

גב' גלית לדנסהוט: מושיק, נכון. אם התקציב,

מר מושיק גולדשטיין: ...

מר אורי קרמן: רגע,

מר רן קוניק: תנו לי לענות לכם,

גב' ויני וולפסון: אני רוצה לדעת דבר אחד, רן.

מר רן קוניק: אני עונה, אני באמצע תשובה עניינית.

גב' ויני וולפסון: סליחה, תענה, תענה, אחרי זה אני אשאל אותך עוד שאלה.

מר רן קוניק: את תחכי עד שאני אסיים, ואז את תשאלי, ויני.

גב' ויני וולפסון: תענה לה ואחר כך נשאל עוד שאלה.

מר רן קוניק: עם כל הכבוד לך, את לא מייצגת את כל הציבור החילוני בגבעתיים, וגם לא

את כל הציבור, ואפילו לא את רובו. יש פה מועצת עיר, והיא משקפת את רוב תושבי גבעתיים.

עם כל הכבוד, גם לציבור הדתי, הוא שני מנדטים מתוך 17, כל השאר פה חילונים עם מפלגות חילוניות.

התקציב של מורשת ישראל לא מיועד רק לציבור הדתי. כשעושים אירועי הקפות של שמחת תורה, לא באים לשם רק דתיים.

גב' גלית לדנסהוט: אבל זה לא ממורשת ישראל, יש תקציב מיוחד להקפות.

מר רן קוניק: לא בודקים, לא בודקים,

גב' גלית לדנסהוט: זה לא בא ממורשת ישראל. אני רוצה לדעת מה מגיע ממורשת ישראל.

מר רן קוניק: כשעושים אירועים מסורתיים וגם דתיים, וגם חצי דתיים, וגם אירועים בחגים וכו', הם מיועדים למי שמעוניין. יש ביניהם אנשים דתיים שבאים, יש מסורתיים ויש גם חילונים. כשיש פעילויות יותר רגישות, נקרא לזה ככה, שנעשות במוסדות החינוך, יש פעילויות של מסורת ודת שמשרד החינוך מקיים אז מה?

גב' ויני וולפסון: מה זה קשור למורשת ישראל?

מר רן קוניק: אנחנו קובעים להם, זה קשור.

גב' ויני וולפסון: איך זה קשור? איך זה קשור לתקציב הזה? לא קשור בכלל.

מר רן קוניק: זה קשור, זה קשור,

גב' ויני וולפסון: רן, אתה ממציא את זה עכשיו לצורך הדיון, בחיך.

מר רן קוניק: זה קשור, יש לזה דרישה מקרב אנשים מסוימים, זה קיים בכל מקום,

גב' גלית לדנסהוט: ראינו את הדרישה, עם הדרישה למורשת לאורך השנים .

מר רן קוניק: כשהייתה בעיה כשהפעילויות האלה, התנהלו, נוהלו, מטעם עמותות חיצוניות, טיפלנו בהן, גם בעזרתכם, אני לא אומר שלא, ומה שחשוב – שהפעילויות האלה הופסקו ולא יתקיימו יותר באמצעות עמותה חיצונית, אלא באמצעות העירייה.

גב' גלית לדנסהוט: אז אני שואלת, מה העירייה תעשה?

מר רן קוניק: אנחנו עוד לא יודעים, אנחנו מתקצבים את זה כסוג של, נקרא לזה ככה, גיבוי לפעילויות שנעשו על ידי עמותות חיצוניות. יכול להיות שלא יהיה לזה ביקוש, יכול להיות שהכסף הזה, לא ישתמשו בו, יכול להיות שיהיו פעילויות יפות, יכול להיות שיהיו פעילויות שהגננת תביא, יכול להיות שהסייעת תעשה, יכול להיות שאני לא יודע מי יעשה. אנחנו, כשאנחנו בונים תקציב, אנחנו בונים אותו שנה קדימה, כי אנחנו מתכננים פעילויות כאלה ואחרות, חלק מתקיימות, חלק לפעמים לא.

גב' גלית לדנסהוט: אז משהו מהכאלה ואחרות, משהו, אתה יכול כבר לומר שיש

בתוכנית? או כלום? זה...

מר רן קוניק: לא, אני לא יודע מה קיים. באמת שאני לא יודע, אבל מה שחשוב זה, שזה

לא פעילויות שיתקיימו באמצעות עמותת מרחביה, אלא באמצעות פיקוח העירייה ומנהל

החינוך והגננת והסייעת, וועד ההורים, זה הכול.

גב' גלית לדנסהוט: בהקשר הזה,

מר רן קוניק: אז אולי תמתינו ותחכו,

גב' ויני וולפסון: רן, אני רוצה להגיד משהו,

מר רן קוניק: ואז תביעו,

גב' ויני וולפסון: זה חמור, מה שאתה אומר, זה נורא חמור. בעצם אתה אומר – מעכשיו,

במקום עמותת מרחביה, אנחנו החלטנו שאתם,

דובר: שומעים, שומעים.

גב' ויני וולפסון: שומעים, אבל לי זה קשה נורא ואני לא רוצה להתאמץ. בעצם החלטנו עכשיו, שבמקום שזה יגיע לעמותת מרחביה, שהיה מסומן וידענו, עכשיו זה יגיע ממושיק,

כי זה בתקציב שלו. אבל אנחנו, עכשיו, לא תהיה לנו שום שליטה. זאת אומרת, הוא

יביא,

מר רן קוניק: להיפך,

גב' ויני וולפסון: רגע, רגע,

מר רן קוניק: איך הגעת למסקנה הזאת?

גב' ויני וולפסון: רן, רן, רן, אני אגיד לך משהו.

מר רן קוניק: איך הגעת למסקנה הזאת?

גב' ויני וולפסון: אני אגיד לך, אני אסביר לך איך אני הגעתי למסקנה הזאת. מכיוון שאם

היינו רוצים שזו תהיה תוכנית שהיא מנוהלת על ידי אגף החינוך, שבהם יש שיתוף של

תושבים, שיש בכלל התייחסות לצביון העיר, או שבכלל יש איזשהו שיח, לא היינו מניחים את זה בתקציב של מושיק גולדשטיין.

מר רן קוניק: מה את אומרת.

גב' ויני וולפסון: כי מה הקשר למושיק גולדשטיין, אני אגיד לך אני דבר מה, אסביר לך מה, כאשר,

מר מושיק גולדשטיין: ווי, סגן רוצה להעביר תוכנית חינוכית.

גב' ויני וולפסון: כאשר,

מר מושיק גולדשטיין: ווי, את מדברת לא לעניין.

גב' ויני וולפסון: רן, לא צריך, רן בוא,

מר רן קוניק: ווי, ... הכסף שלך? אז...

גב' ויני וולפסון: ... המצאת את זה,

מר מושיק גולדשטיין: תשאל אותה איזו תוכנית חינוכית היא רוצה להביא לגן.

גב' ויני וולפסון: המצאת את זה לצורך הדיון, כי מצאת את ה-100 אלף שם האלה, רן, בחיך. בחיך. מה פתאום למושיק? מה פתאום למושיק? עכשיו מושיק ינהל?

מר מושיק גולדשטיין: זה לתוכנית החינוכית,

גב' ויני וולפסון: אז שילך לאגף החינוך.

מר אורי קרמן: כשנכנסת עמותה, יש דרך חוקית להוציא אותה. כשאתה תכניס את גולדשטיין ווסרמן דרך העירייה,

מר רן קוניק: לא, לא, ממש לא.

מר אורי קרמן: אז ההורים שלא רוצים אותם בפנים,

מר רן קוניק: ירשם לפרוטוקול שאורי קרמן דורש להחזיר את מרחביה,

מר אורי קרמן: שירשם בפרוטוקול שאתה מורח אותנו, ואתה מורח את תושבי העיר ואת עצמך, אבל כאילו אתה...

מר רן קוניק: הבעיה היא שאתה מביע דעה בלי קשר למציאות... עכשיו, אתה לא...

מר אורי קרמן: אתה רוצה שנאשר תקציב, אוקיי, מה יעשו איתו? אתה אומר – אני לא יודע. איך אפשר לאשר תקציב ככה?

עו"ד יעקב שטרן: מה שיפה, שאני ומושיק, כל תקציב, כל... עיקרי התקציב לא משנה. אבל כשיש תקציב שמיועד, השם ישמור, למורשת ישראל, נפלו השמים.

מר אורי קרמן: יעקב, אני רוצה לענות לך.

גב' ויני וולפסון: רן, זאת מריחה. זאת מריחה שלך.

מר רן קוניק: הקהילה הלהטבית, אתה יודע מה יהיה...

גב' ויני וולפסון: רן, רן, מצאת מאה אלף שם בתקציב, ועכשיו אתה מספר לנו סיפור חדש, שבעצם מושיק, עכשיו, ינהל את התקציב של מורשת ישראל בגני ילדים.

מר רן קוניק: לא, זה ממש לא נכון.

מר מושיק גולדשטיין: לא... לכל גני הילדים?

גב' ויני וולפסון: שיתוף תושבים.

מר מושיק גולדשטיין: שרת החינוך של גבעתיים.

גב' ויני וולפסון: שיתוף תושבים.

מר רן קוניק: חבר'ה, בואו נתקדם.

גב' ויני וולפסון: התייחסות לכל העיר. כן, כן. בושה וחרפה.

(מדברים ביחד)

מר רן קוניק: בואו נתקדם.

מר מושיק גולדשטיין: לא, אני רוצה לענות לה. יאללה, תתקדמו.

מר רן קוניק: בואו נתקדם,

גב' אור-לי ניב: ויני, זה לא ככה.

גב' ויני וולפסון: אני... באמת לא ככה, באמת לא ככה.

מר רן קוניק: ... זה תחת ראש מנהל החינוך ותחת הצוות המקצועי של בתי הספר וגני

הילדים, זה לא קשור לאיפה נמצא הסעיף התקציבי כזה או אחר.

גב' ויני וולפסון: רן, איזה מנגנון בנית לזה. איזה מנגנון בנית לזה?

מר רן קוניק: את יודעת מה? יש פה הרבה סעיפים שהפעילות שלהם...

מר מושיק גולדשטיין: מה שרציתי... בתקציבים ודואגים, אתם כל הזמן מבקשים,

מר ניר קורן: הרי שקוף וברור שהכספים האלה הם חלק מהסכם קואליציוני,

מר מושיק גולדשטיין: יופי, יופי, עוד לפייסבוק,

מר רן קוניק: אבל אתה צודק, אין ויכוח על זה, ניר, בהסכם הקואליציוני, שחתמו עליו

כולם,

מר ניר קורן: זה לא מה שבאתי להגיד,

מר רן קוניק: חתמו כולם על הוצאת,

מר ניר קורן: זה לא מה שבאתי להגיד, הוא משקף סדר עדיפויות. ואם אנחנו אומרים שאנחנו מעלים תקציבים, אנחנו לא יכולים להעלות רק 100 אלף ש"ח בוודאות, אבל לא להעלות שקל ללהט"ב ולא להעלות שקל, ואפילו להוריד כסף לתנועות נוער.

עו"ד יעקב שטרן: נכון, אתה צודק. הפעם אתה צודק. סדרי עדיפויות.

מר רן קוניק: לא.

עו"ד יעקב שטרן: תוספת לחינוך, תוספת לרווחה, אתה צודק. זה... פעם ראשונה...

מר ניר קורן: אם אני צודק, אז אתה מצביע נגד...

עו"ד יעקב שטרן: וכולם... העיקר ש...

(מדברים ביחד)

מר ניר קורן: יעקב, אני בטוח שאם אני צודק, אתה תיכף תצביע נגד התקציב. יעקב,

אתה תצביע נגד התקציב? אמרת שאני צודק.

גב' ויני וולפסון: נראה לך שאני יכולה לשמוע?

עו"ד יעקב שטרן: אתה לא מתקומם על זה שאין העלאה לתנועות נוער? אתה לא

מתקומם על זה,

גב' ויני וולפסון: זה הכול שלהם.

עו"ד יעקב שטרן: אתה לא מתקומם על זה שאין העלאה ללהט"בים? אתה לא מתקומם

על זה שאין העלאה ללהט"בים?

מר ניר קורן: אל תהיה פופוליסט, יש פה מחזיקת תיק, שתאמין לי שאם זה היה,

גב' ויני וולפסון: היא תסתדר. תאמין לי יותר מאשר המורשת.

מר ניר קורן: אם היא יושבת בשקט, היא חלק מהמשמעת הקואליציונית.

מר רן קוניק: ממש לא. ממש לא.

מר ניר קורן: ממש לא... ואני יודע שהיא באה... אותי את מאשימה במשפט אפוזיציוני?

את זוכרת שאנחנו הצבענו פה דברים שונים אחד מהשני? אני מצביע לגופו של עניין תמיד, ואתם תחת משמעת קואליציונית, כי אני יודע שאם את, בעמדות שלך, היית חושבת מה יותר חשוב להעלות עכשיו, להט"ב או מורשת ישראל, אז את היית מעלה להט"ב, ולא מורשת ישראל.

מר אביעד מנשה: היית מעלה גם מורשת ישראל וגם...

(מדברים ביחד)

מר ניר קורן: למה לא עלה להט"ב? למה לא עלה להט"ב?

מר אביעד מנשה: ... אלינו, כי אנחנו אוהבים את כולם בצורה שוויונית, וכשהיא אמרה,

שאני מחזיק את התיק שלה. מי שיצטרך, לכולם יהיה תקציב, אבל את זה אתה לא אומר.

מר ניר קורן: רק תקציב מורשת ישראל עלה.

מר אביעד מנשה: אתה בוחר להתמקד, אתה בוחר להתמקד... בשביל המצלמה,

בשביל הפייסבוק, שתלך לגלי צה"ל ותגיד – עיריית גבעתיים...

מר ניר קורן: שומו שמיים, דבר לעניין, דבר לעניין.

מר אביעד מנשה: אין לך חומר, אני עוזר לך, שתלך לגלי צה"ל ותגיד... כל התוכנית

שלכם זה רק ההדטה.

גב' ויזי וולפסון: אנחנו לא,

מר רן קוניק: אביעד,

גב' ויזי וולפסון: אביעד,

מר ניר קורן: לפחות תדבר על מה שאתה מאמין לו, נו אביעד.

מר רן קוניק: גלית רוצה לדבר. חבר'ה, בואו נתקדם.

(מדברים ביחד)

גב' גלית לדנסהוט: אני רק רוצה, רן,

מר ניר קורן: אני דורש דבר...

גב' אור-לי ניב: זה הבדל...

מר אורי קרמן: מי לא מקבל? את מי לא מקבלים?

גב' אור-לי ניב: אתם שונאים את היהדות.

מר אורי קרמן: מה את מקשקשת, אורלי, באמת. אורלי, מה את מקשקשת? שונא יהדות

מיזוגני? אני שונא יהדות גזעני? אני אוהב יהדות, אני יהודי. אורלי, את מקשקשת, את

יודעת שאת מקשקשת. את הכנסת את מרחביה לגנים. את הכנסת, את, את. את הכנסת

את מרחביה לגנים. זה לא יהדות, זה לא יהדות אורלי, זה לא יהדות.

מר רן קוניק: הוצאנו את מרחביה וגם יש לכם טענות.

גב' אור-לי ניב: הדתה, הדתה, הדתה. איפה?

גב' ויזי וולפסון: אביעד, אתה צריך לראות... היום בקואליציה אתה יכול להיות חופשי.

גב' אור-לי ניב: אביעד, הפתרון הוא לעשות דיבייט למרצ.

גב' ויני וולפסון: סוף סוף יש קואליציה משוחררת במלואה. אתה חופשי להעלות סוף סוף

את התקציב של איכות הסביבה, את התקציב של הקהילה הלהטבית, אתה לא עושה את

זה. למה אתה לא עושה את זה? אתה... איפה אתם? איפה אתם?

מר אביעד מנשה: זה ההבדל בין הבית שלנו...

גב' ויני וולפסון: אני לא צריכה לומר לו...

(מדברים ביחד)

מר רן קוניק: באמת נחכה...

גב' ויני וולפסון: רן, רן,

מר רן קוניק: רגע, ויני רוצה להגיד.

גב' ויני וולפסון: חבל על ההזדמנות שלכם, פשוט להשפיע. איפה אנחנו משפיעים?

בתקציב. אתם יכולים לדבר, אבל מי יכול להשפיע? מי שיש לו כוח. מוישה גולדשטיין,

מורשת ישראל... כל הכבוד. ואז אומרים לי לא היה תקציב כזה. יש לך הזדמנות, אור-לי,

עכשיו מרצ לא בקואליציה, נכון, אור-לי, פתחתי את המדור, פתחתי את ה... אז תקדמי

את זה. הזדמנות, הזדמנות, להשפיע בכסף.

מר ניר קורן: אור-לי, אור-לי, בכבוד, תקדמי את זה. בינתיים אני לא יודע, אני לא נביא,

אני לא יודע מה יהיה. אני רק יודע מה סדר העדיפויות כמו שהוא בא לידי ביטוי בתקציב.

עו"ד יעקב שטרן: רווחה, חינוך, צעירים, נוער,

מר ניר קורן: נוער ירד, אם לא שמת לב.

מר רן קוניק: בואו ניתן, גלית רוצה לדבר, ניר, ניר, בואו נתקדם.

גב' גלית לדנסהוט: אמרת שאתה, אין לכם עוד תוכנית, בעצם, ... עליה 350 אלף ש

האלה, של מדור מורשת. אני רק רוצה ליידע,

מר מושיק גולדשטיין: 320.

מר רן קוניק: 320.

מר מושיק גולדשטיין: הלואי והיה 350.

גב' גלית לדנסהוט: סליחה, אני בטוחה שבשנה הבאה יהיה... אני רק רוצה,

מר רן קוניק: רק לדייק, אמרתי שיש פה לא מעט סעיפים, ש... גם לקהילת הלהט"בים,

אם אני אשאל עכשיו את אור-לי, היא לא תיתן לי תוכנית מלאה.

גב' ויני וולפסון: אתה מורח, אתה מורח.

גב' גלית לדנסהוט: יכול להיות. אם זה המצב, אז חבל לי שאין תוכנית כזאת,

גב' ויני וולפסון: סתם... אז אני אאשר עכשיו בלי תוכנית עבודה?

מר רן קוניק: אין להם מושג.

גב' ויני וולפסון: זה לא היה,

מר רן קוניק: עובדים על תוכנית והיא תהיה...

גב' ויני וולפסון: לפני התקציב תוכניות עבודה,

גב' אור-לי ניב: את לא הצגת לישיבת תקציב ויני, היא רוצה עכשיו.

גב' ויני וולפסון: ברור שכן.

גב' אור-לי ניב: פה בישיבת תקציב? בישיבת תקציב?

גב' ויני וולפסון: אני הבאתי, אבל הצגתי. לא יכולתי,

גב' אור-לי ניב: לא הצגת בישיבת תקציב בחיים. בישיבת תקציב במועצה לא הצגת

תוכנית עבודה.

גב' ויני וולפסון: לא, לפני כן, לפני כן. איך את מביאה תקציב כשאת לא יודעת מה

התוכנית?

גב' אור-לי ניב: ברור שלפני כן. הוא מכין תוכנית עבודה, כמו שכל אחד מאיתנו.

גב' גלית לדנסהוט: אני מבינה שאין תוכנית מפורטת, עדיין. ... אבל אני מניחה שאתם

יודעים על מה הכסף יצא בשנים הקודמות.

אני, בתחילת השבוע, הגשתי בקשה לזכות טיעון לפי סעיף 140 א' לפקודת העיריות,

ביקשתי לדעת מה הן ההכנסות וההוצאות של מדור מורשת בשנתיים האחרונות.

התשובה שאני קיבלתי, היא השורה הסופית של ההוצאות, בלי שום פירוט. זה פשוט

לצחוק עלינו, וללגלג בצורה מכוערת.

מר רן קוניק: מה הכוונה פירוט? אני לא הבנתי.

מר ניר קורן: פירוט.

גב' גלית לדנסהוט: פירוט, על מה יצא? על מה הלך הכסף?

מר רן קוניק: אז אני אסביר לך.

גב' גלית לדנסהוט: אני בזמנו... רוצה לשמוע,

מר רן קוניק: את לא מכירה מספיק את ה, גלית, את לא מכירה מספיק, הרי מדובר,

עו"ד יעקב שטרן: רק על זה אתם... ? למה אתם לא מדברים,

מר אורי קרמן: דיברנו על הרבה דברים, יעקב, תודה על העזרה. על הרבה דברים

שאלנו, תודה. יותר ממה שאתה יודע.

מר רן קוניק: אני אסביר לך, גלית, גם אני הייתי במקומך לפני כמה שנים, וביקשתי ...

גב' ויני וולפסון: לא כל כך ביקשת הרבה. ביקשנו ולא קיבלנו, רשימה שלמה.

מר רן קוניק: ... ולא קיבלתי,

גב' ויני וולפסון: יעקב, שאלתי הרבה דברים, זה רק אחד הדברים,

מר רן קוניק: גלית, את יכולה לבקש הכול ויכולה לראות הכול. יש דברים שאת צריכה

לבוא פיסית ולעיין במסמכים.

גב' גלית לדנסהוט: תזמינו אותי, אני אבוא בשמחה.

מר רן קוניק: בבקשה.

גב' גלית לדנסהוט: אבל אם,

מר רן קוניק: אני מסביר לך איך זה עובד. תקשיבי, אף אחד לא מסתיר.

גב' גלית לדנסהוט: מקשיבה.

מר רן קוניק: יש דברים הרבה, יש כל מיני נתונים, גם לפעמים של צנעת פרט וכו', שאת

מוזמנת לבוא ולעיין במסמכים ולתאם, עם לשכת מנכ"ל, או עם הממונה על חופש

המידע, ולבוא ולהעיר על זה. ויש ברשות נתונים, כלליים, כמו שביקשת,

גב' גלית לדנסהוט: לא, אני לא ביקשתי נתונים, אני ביקשתי פירוט,

מר רן קוניק: אז את מוזמנת לבוא, אף אחד לא ... לשלוח לך,

גב' גלית לדנסהוט: שיזמינו אותי לבוא.

מר רן קוניק: על פירוט של שמות של ספקים.

גב' גלית לדנסהוט: זה נורא קשה לכתוב את התשובה – את מוזמנת להגיע למשרדנו.

אבל לא,

מר רן קוניק: יש לך זכות לבוא ולעיין.

גב' גלית לדנסהוט: אני אשמח.

מר רן קוניק: אין שום בעיה, תתאמי את זה, תוכלי לבוא ולשבת גם שעות ולבוא... זכותך

כחברת מועצה. חבר'ה, בואו,

גב' ויני וולפסון: לגבי הנושא, אם כבר אנחנו מדברים על 140, אנחנו באמת מבקשים,

וטוב, אנחנו נדבר על זה עם גבי ואנחנו נדבר איתך, עם המנכ"ל החדש,

מר רן קוניק: הסברתי.

גב' ויני וולפסון: אבל בינתיים זה לא עומד, הדבר הזה. אני חושב שזה מידע בסיסי.

מר רן קוניק: אז הסברתי איך זה עובד, הרגע הסברתי. את יכולה לבוא, כל אחד,

גב' ויני וולפסון: יש עוד משהו, רציתי, אם כבר דיברתם, אורי עשית ספירה של

התקציבים של מורשת וכו', אז באמת פנו אליי מהמועצה הדתית, וסיפרו לי שיש תקציב

של 90 אלף ₪, בתוך התקציב שממילא אישרנו ואנחנו צריכים להעביר והוא לא תלוי בנו,

אבל יש 90 אלף ₪,

דובר: מי זה אישרנו?

גב' ויני וולפסון: המועצה הדתית מקבלת תקציב ממועצת העיר,

דובר: לפי חוק, כן.

גב' ויני וולפסון: נכון. ויש בתוך זה 90 אלף ש, שלפי מה שכתוב בתקציב, אז זה לחינוך תורני ובאמת, אותם דברים שבעצם, מדור מורשת, מתעסק בזה. לא ברור מי מנהל את התקציב, כנראה גם מורשת מנהל את התקציב הזה. זאת אומרת, שעל כל התקציב שדיברנו, תוסיפו עוד 90 אלף ש. ולכן, נשאלת השאלה, לאן הולכים ה-90 אלף ש?

דובר: יש פה נציגה של המועצה הדתית.

גב' ויני וולפסון: נכון. נכון.

דובר: תשאלו אותה מה קורה,

גב' ויני וולפסון: רגע, רגע, רגע, חברים.

מר רן קוניק: המועצה הדתית, היא מועצה נפרדת. יש לה, ... לא צועקים. אבל זה של המועצה הדתית.

גב' ויני וולפסון: 90 אלף ש, תושבי גבעתיים,

דובר: אבל מה את רוצה מרן? תשאלו את המועצה הדתית.

גב' ויני וולפסון: ... מהתקציב הכולל.

עו"ד יעקב שטרן: מה הקשר? מה הקשר בין א' לבין ב'? שוב פעם, סיעת מרץ החליטה היום לעשות קרקס, להפוך אותנו לחבורה של הזויים, חבורה של קיצוניים, במקום לדבר עניינית, במקום לדבר לעניין, ולדאוג לכל תושבי גבעתיים, את בוחרת בכל השעתיים האחרונות להתנגח, לרדת ולפגוע בציבור הדתי וביציבור המסורתי, וביציבור החילוני שרוצה במורשת ישראל. תודה רבה לסיעת מרצ, שבמקום לדאוג לתושבים באמת, מבזבזת את הזמן של הנציגים שלה על כלום.

מר רן קוניק: תעבירי לאלעד, בבקשה.

אלעד רוזגוביץ: אני רק אגיד משהו בקצרה. ישבתי יחסית בשקט עד עכשיו. אני רק אגיד

כמה הערות על דברים שנאמרו פה. אחד, אני אתחיל דווקא בסוף ואני אדבר קצת לגבי המוסר הכפול של מרצ, מרצ באופן כללי, דווקא דברים טובים על הבית היהודי, ובמיוחד על יעקב שעבדתי איתו בממשלה הקודמת.

בניגוד לכל תפיסות העולם של מרצ, בממשלה הקודם, שינוי, יש עתיד והבית היהודי, הבאנו את חוק הפונדקאות. בית יהודי איתנו בקואליציה, אפשרו להעביר את החוק הזה ומרצ התנגדו.

היום אני עושה פונדקאות בארצות הברית, לא בגלל הבית היהודי. זאת סיבה אחת, לגבי מוסר כפול בכלל, של עולם הערכים של מרצ.

לגבי עניין תקציב, ענייני תקציב שעלו כאן, התקציב הזה, בעיקרו, לא נבנה על ידינו באופן גורף, מכיוון שהתקציב הזה נבנה, בין היתר, בגלל שזה בדיוק היה על התפר של שנת הבחירות וכדומה. אבל מי שיכול היה להיות מעורב כאן וסייע להוביל תקציבים, כמו שהיה בצעירים, ברווחה ובעוד אגפים, השתדל לעשות את זה.

להגיד לכם שאנחנו עם כל הדברים פה שלמים? לא, כי לא הכול נעשה בתקופתנו. אנחנו נמצאים פה, פחות או יותר, שלושה חודשים בתפקיד, ומה שיכולנו ללמוד ולהכיר, הדבר הזה נעשה, לדעתי, על ידי רוב החברים.

מבחינת אגף שפ"ע, שאני מחזיק בתיק שפ"ע, מי שרוצה מכם לבוא לראות תוכניות עבודה, אני נמצא בישיבות הנהלה אחת לשבוע, כינסתי אחרי שבע שנים את ועדת שפ"ע, לא הגיע שום נציג ממרצ, או נציג ציבור או מי שחבר, מצידכם, בוועדה.

גב' אור-לי ניב: גם אצלנו לא הגיע נציג ממרצ, זה בסדר. גם אצלנו לא הגיע.

אלעד רוזגוביץ: הנציגה של מרצ לא הגיעה. היה דיון על דו"חות כספיים, עם רואי חשבון, עם יועצים משפטיים, דיון על הגירעון, הסבירו לנו, שאלנו שאלות, לא הייתם שם. זאת אומרת, בסוף, כשאני מסתכל על הרבה דברים שעלו כאן, יש פער מאוד מאוד גדול, לא בין כל החברים של מרצ, אבל יש פער מאוד מאוד גדול בין ההערות שאתם זורקים פה כלפי חברים, לבין המצב בשטח.

בסוף, אני חושב, ואני יש לי כאן גם בתיק את כל ספרי התקציב משנים קודמות, כי כשעברתי, כמו שאת רואה, מירקרתי וקראתי, כי יש לך הרבה הערות לגבי העבודה של הצעירים, של החדשים במועצה, על חוסר ידע, חוסר ניסיון. אני רואה את זה הרבה בוועדת תכנון ובניה עם עקיצות כל דקה וחצי. אז אני רק אגיד לך בהקשר של יעקב, שלי, של סיוון, של חברים שאני מכיר כאן הרבה מאוד שנים, אני הייתי בממשלה, אני עובד בכנסת כבר שבע שנים, אני חושב שאני דן בדברים שהם הרבה יותר גדולים מהסכומים שעולים כאן.

ויש לנו ניסיון, וכל הזמן הניגוחים וההערות והציניות שלך, שזה בלתי נגמר ובלתי נפסק וללא גבולות, את זה הייתי משאיר בצד, ואז הייתי יכול להקשיב לדברים ענייניים. כשנר מעלה כאן דברים ענייניים, ניר, אני שום, זה בסדר, לא, זה אופוזיציה, זה לגיטימי. חלק גדול מהדברים שלו, שהוא העלה, אני גם מסכים.

נכון, יש לנו משמעת קואליציונית. מרצ לא היו כמעט 20 שנה בקואליציה, וכנראה גם לא היו בגלל כל הניגוחים והתפיסות עולם וההסכמות. אז אתם לא יודעים מה זה משמעת קואליציונית. אני הייתי בקואליציה, אני הייתי באופוזיציה, אני מדבר ברמה הארצית ולא במקומית, כי אני יודע גם מה זה משמעת קואליציונית, מה זה לאשר דברים שאנחנו לא

חיים איתם בשלום. את עשית את זה לא מעט שנים, אני, בניגוד אלייך, לא מקבל כאן שקל, לא קיבלתי כאן שקל עד היום, את היית סגנית ראש עיר בשכר.

גב' ויני וולפסון: נכון.

אלעד רוזגוביץ: יש המון שאלות שעולות פתאום, על אתרים, איך שדיברת על שימור אתרים בוועדת תכנון ובניה, לא ברור לי איפה היית עד היום.

גב' ויני וולפסון: לא הייתי בוועדת תכנון ובניה.

אלעד רוזגוביץ: לא, אני לא יודע איפה היית עד היום מבחינה אקטיבית. כי אני רואה בשלושה חודשים, שיש הערות בלתי נגמרות לחבר'ה החדשים, הערות ציניות, ניגוח. לפני כמה ימים זרקת לי מול קהל שהיה כאן בחדר, בוועדת תכנון ובניה – לא שמעתי אותך עד היום. אז, אני לא שמעת אותי עד היום, כי אני בניגוד אלייך, שאני לא מכהן כאן עשרים שנה, אני מכהן כאן שלושה חודשים.

אני יושב, אני לומד, כשיש דברים אני פונה ללשכת מנכ"ל, אני פונה לצוות של ראש העיר, אני פונה לראשי אגפים. יש לי ביקורת, על חלק מהדברים, אם יש שאלות, אם יש דברים שלא מוצאים חן בעיניי, אני יודע למי לפנות, אני יודע את מי לשאול. אין לי מוסר כפול כמו אצלך.

המתקפות שהיו בשבועיים האחרונים בפייסבוקים של יאיר לפיד, של יש עתיד, של מקומות סגורים שאני לא חבר בהם. אני ראיתי מה כתבו עליי, בין היתר בהובלתך, בהמשך להצעה לסדר שהייתה כאן.

אז מרוב הליברליזם והזה, יש קבוצות פייסבוק של 14-20 אלף איש, שאני אפילו לא חבר בהן, גם לא אישרו לי להיות חבר, כדי להגיב לכם. על נהנתנות, על שובע, על עושר מאוד

גדול. אני לא נהנתן, אני נוסע רוב הזמן באוטובוסים, אין לי שובע, אני בטח לא שבע. אבל אני פשוט מכונן, כי זה שלושה חודשים שאנחנו יושבים בשקט, רוב הצעירים פה, קוראים, לומדים, עושים עבודה,

גב' גלית לדנסהוט: מעולה.

אלעד רוזגוביץ: גם על גלית, דברים שהיא מעלה, דברים מאוד ענייניים וחלק מהדברים אני יכול להסכים, יכול לא להסכים. יש דברים שהייתי רוצה גם שיעברו וכאלה שפחות. אבל בסוף, ביחסי קואליציה ואופוזיציה, וכל מה שמתנהל כאן בישיבות תקציב, והייתי בישיבות תקציב במשרד האוצר, בישיבות תקציב בכנסת ויש דברים שאנחנו, כאופוזיציה, גם בישיבות תקציב, בארבע השנים האחרונות בוועדת כספים, ישבנו ותמכנו. דברים שהם נהדרים. וגם פה יש דברים נהדרים.

התקציב הזה גדל, יש לי כאן ספרים מתקופה שאת אישרת תקציבים. התקציב הזה הרבה יותר גדול מכל התקציבים שאת אישרת. יש כאן, באופן יחסי, דיברנו על זה במערכת הבחירות, תקציב החינוך, באופן יחסי, באחוזים, גדל לעומת מה שהיה כאן בשנים שאת אישרת, באחוזים.

יכול להיות שביחס לתקציב? לא נכון, אז תבדקי נתונים, כי אני מדבר על נתונים. 39% לא כולל דברים שהם תב"רים ותוספות, זה לתקציב. כשאנחנו דיברנו במערכת הבחירות, גם בפאנל חינוך, האחוזים היו הרבה יותר נמוכים.

אבל כנראה, מה שהיה לפני שלושה חודשים, כבר נשכח. שלושה חודשים, יש המון המון עיסוק באנשים, לא במהות. עיסוק בסיוון, עיסוק ביעקב, עיסוק בי.

גב' גלית לדנסהוט: איזה עיסוק בסיוון?

אלעד רוזגוביץ: עיסוק. אני רואה, אתם לא נמצאים בוועדות תכנון ובניה, אז אתם לא רואים את כל ההערות "חברה לא מנוסים, חברה לא מכירים", את יודעת מה אני עשיתי לפני שבאתי להיות חבר מועצת עיר?

תראי, את צינית ואת מזלזלת, אני ברוך השם, בוגר תואר שני, עשיתי עבודה לחקר הנדל"ן במכון אלרום, ומלגות ואני עשיתי עוד הרבה דברים שלא, את לא הולכת ובודקת בדיוק את התעודות שלי ואת ההשכלה שלי, כשאת יושבת כאן ומזלזלת בלי סוף. ולכן, שורה תחתונה, התקציב הזה, בניגוד לכל החגיגה שעשית כאן הערב, הוא תקציב טוב. יש כאן דברים שיכול להיות שהיה אפשר לעשות יותר טוב, בתקופתך זה לא היה יותר טוב. עברתי כאן על הסעיפים, יש לי כאן בתיק את כל הספרים. מי שירצה לקחת ולעיין, להשוות לתקופת ווי, 15,16,17, זה לא היה יותר טוב כאן בשום סעיף.

העירייה, למרות דברים שתמיד אפשר לתקן, בכל גוף, בכל חברה, בכל מפעל, בכל משרד, תמיד יש דברים שאפשר לתקן. אנחנו את מה שלא עשית כאן, 5,10 ו-15 שנה, אנחנו נתקן. למה? כי יש כאן רוח חדשה. כמו שאת רואה, מתוך 17 חברים, 10 חברים חדשים. גם אצלכם וזה מבורך, עשרה אנשים חדשים באים, שואלים, מתעניינים.

אני יכול להגיד לך, לפחות לגבי התיק שאני מחזיק, והאגף שאני שותף בו, מי שרוצה לבוא לראות תקציבים, לשאול שאלות, להגיע, ללמוד, אתם מוזמנים בשמחה. שוב אני אומר, כינסנו את ועדת שפ"ע, הצגנו הכול, הצגנו את כל הנתונים, יש הכול, בסך הכול, לפחות באגף שלי, שקוף.

ואני מציע לך להבא, לך במיוחד, כי שאר החברים, לפחות גלית וניר, נוהגים באופן ענייני, ובטח לא ברמה אישית כמו שאת עושה. מציע לך להפסיק עם הרמה, זה תת רמה לדעתי, כי מעכשיו, בישיבות, כל ישיבה את תקבלי בדיוק, לא רק תשובות, גם נתונים.

נתונים לגבי שנים על גבי שנים, ששתית כאן מהקופה הציבורית בלי לעשות יותר מדי.
אנחנו רואים כאן בכל השאלות שלך, אני רואה תוצאות, אני רואה גירעונות, אני רואה
אגפים, אני רואה עשייה, אני רואה. אני רואה, אני לא אשב בחוץ, כמו שהייתי עד עכשיו.
אני עושה הכול בהתנדבות מלאה, בלי לקבל שקל מכאן. פשוט בלי לקבל שקל. ואני, את
יודעת מה? אנחנו עכשיו בתקופת בחירות, וכל אחד כאן יש לו את העבודה שלו וכל אחד
מאוד מאוד עסוק ועמוס, ובכל זאת, יש לי גם זמן לראות ולשבת ולבחון את הדברים
שנעשו בתקופתך, שיש כל כך הרבה ביקורת, ונערכנו לביקורת הזו כאן, במיוחד כלפיי.
היום היית יחסית עדינה איתי. כי בדרך כלל יש עקיצות.
תראי, מי שלא יושב בוועדות תכנון ובניה, ומי שלא, לא, לא, אני רואה את הציניות,
גב' ויני וולפסון: תמשיך, הוא דיבר עד עכשיו בשקט.

מר רן קוניק: אלעד,

אלעד רוזגוביץ: אני רואה את התמונות, רגע לא, זה הסוף. אז לסיכום,

מר רן קוניק: אנחנו שוכנענו, אנחנו מצביעים ל...

(מחיאות כפיים)

אלעד רוזגוביץ: אני יכול לתת לך ספיצ' כל ישיבה.

דוברת: אלעד, אני בעד.

אלעד רוזגוביץ: אני פשוט משתדל להגיד דברי טעם, כשיש לי שאלה, אני יודעת להגיד

אותם,

דוברת: אביעד, חז"ל אמרו דברי חכמים בנחת נשמעים.

אלעד רוזגוביץ: אני מציע לך, בשנים הקרובות, אני מציע לך, ולשאר החברים, ... כי זה משהו אישי. זה גם מאית מספר 6. אני מציע לך, כשאת מעלה כאן נושאים, קודם כל לדון עניינית, קודם כל לבוא ותמיד להסתכל מה את עשית בתקופתך. חבר'ה חדשים יכולים לבוא ולהציע... אגב, מה שניר הציע עם התחבורה הציבורית, הוא הציע את זה מהמקום הכי נקי.

גב' ויני וולפסון: למה לא תמכת? למה לא תמכת? אם אתה כל כך ישר, למה לא תמכת?

אלעד רוזגוביץ: אחד – הטיעונים,

גב' ויני וולפסון: למה לא תמכת,

עו"ד יעקב שטרן: תקשיבי, הוא יענה לך, הוא יענה לך.

אלעד רוזגוביץ: יש לי גם תשובה. אחד – כי הטיעונים שעלו כאן, אני מסכים איתם. זאת אומרת, יכול להיות שהדבר הזה צריך להיות בעתיד, צריך אבל למצוא מקור תקציבי. אתם לא צבעתם כאן מקור תקציבי.

מר ניר קורן: אתה,

אלעד רוזגוביץ: רגע, רגע, רגע, רגע, אני עכשיו עונה לך, אני הקשבתי לך. כשמעלים פה משהו, צריך למצוא מקור תקציבי. עם הרציונאל אני מסכים, אבל כמו שאתם רואים, יש פה גם משמעת קואליציונית,

גב' ויני וולפסון: מעולה.

אלעד רוזגוביץ: לא,

עו"ד יעקב שטרן: יש פה בעיה חוקית, חבר'ה, יש כאן בעיה חוקית.

מר אורי קרמן: אין שום בעיה חוקית.

עו"ד יעקב שטרן: יש בעיה חוקית.

גב' ויזי וולפסון: תסיים.

אלעד רוזגוביץ: יש כאן גם עניין תקציבי, העדר צביעה של מקור תקציבי,

עו"ד יעקב שטרן: זה גם לא חוקי.

אלעד רוזגוביץ: יש כאן סוגיה משפטית, היות ויש גם בשוק V אפ ו-גט Together, איזה

זכיון, אם זה בכלל צריך ללכת להליך אחר, הליך מכרזי, ולא לבוא באופן הזה למועצת העיר.

אבל גם כשנר העלה את זה, הוא העלה את זה, הוא רץ על זה בבחירות, והוא חדש, והוא לא יושב שנים והצביע נגד הדברים האלה, או לחילופין, לא דאג לאורך כל השנים להביא את אותו סבסוד מכס סגן ראש העיר גבעתיים.

ולכן, שוב, בניגוד לחברים אחרים, ואני מאוד מעריך אפוזיציה, אני חושב שהביקורת שלך היא לא עניינית, היא מאוד מאוד צינית והיא מאוד מאוד אישית. ואני חושב שספר התקציב כאן הוא טוב, התקציב כאן הוא, סך הכול, גדל ואני מאוד מקווה ואני גם אעשה, וגם יחד עם החברים, וגם יכול להיות שאחרי הבחירות אני אקח חלק אולי בממשלה, כדי שחלק מהתקצוב הממשלתי שצריך לגדול כאן, ואנחנו בחסר, יגדל.

ומעבר לזה, שגם מהתקציב העירוני, בעתיד, אולי נעשה כאן שינויים. זהו, תודה רבה.

(מחיאות כפיים)

מר רן קוניק: חברה, ויזי, יעקב ביקש לדבר עוד לפני.

גב' ויזי וולפסון: אני אענה.

עו"ד יעקב שטרן: אני פשוט רוצה, רגע, גלית שאלה שאלה. אני בדקתי, הייתה לנו

טעות, צריך לתקן. בדקתי, זה לא,

גב' גלית לדנסהוט: רגע, אני לא שומעת.

עו"ד יעקב שטרן: שאלת לגבי 40 אלף שם שירות לאומי.

גב' גלית לדנסהוט: כן.

עו"ד יעקב שטרן: בדקתי שוב, זה לא צרכים מיוחדים, זה מקצב תוכנית לילדים בכיתה

ד' עד ו', של שירותי הרווחה.

גב' גלית לדנסהוט: מה זה?

דובר: מקצב זו מועדונית לילדים.

עו"ד יעקב שטרן: אני מתקן את עצמי, זה לא צרכים מיוחדים, אבל זה עדיין, בתוך

שירותי הרווחה, לתוכנית מקצב, לילדים מכיתות ד,

מר רן קוניק: מקצב זה מועדונית לילדים בכיתות ד, ה, ו, אחרי בית ספר עדיף שיש

מועדונית,

מר אורי קרמן: זה בנות שירות שמפעילות את המועדונית?

עו"ד יעקב שטרן: כן.

מר אורי קרמן: משלמים ישירות מהעירייה לבנות השירות? איך זה עובד?

מר רן קוניק: העירייה,

גב' גלית לדנסהוט: העירייה מפעילה?

מר רן קוניק: כן.

גב' ויני וולפסון: אלעד,

אלעד רוזגוביץ: כן?

גב' ויני וולפסון: טוב לראות שהבאת... אז אני ממש בטוחה שיש לך קורות חיים טובים,

מר מושיק גולדשטיין: רני, רני, את האמת, אני לא בא לי לשמוע...

גב' ויני וולפסון: אבל אני רוצה לומר לך.

מר מושיק גולדשטיין: עם כל הכבוד, ישיבת תקציב.

מר רן קוניק: לא, לא, לא, מושיק,

מר מושיק גולדשטיין: היא הולכת עכשיו לנגח את מי שהביע עליה ביקורת.

גב' ויני וולפסון: אנחנו בישיבת תקציב, ואנחנו חושבים,

מר רן קוניק: בוא תן להם להשלים.

גב' ויני וולפסון: אנחנו לא נלך, לא נלך עד שלא נדבר. אני חושבת שצריך לעשות

הפרדה בין הממשלה לעירייה. כשאתה מדבר על משמעת קואליציונית, וכשאתה מדבר

על זה שתמכתי, באמת, ב... זה שהיית רוצה לתמוך במה שהיה ואתה לא יכול, אני

חושבת שאתה צריך לעשות הפרדה. כי דווקא במועצת העיר, זה המקום כן להעלות את

הדברים ולהתבטא אחרת.

אז קודם כל, באמת אני אומרת, גם לגבי תכנון ובניה, אני פניתי לרן, פניתי ליושב ראש

הוועדה ואמרתי שלא יכול להיות, ואני מכירה ועדות אחרות, ואני יודעת מה עשית

בישיבות הקודמות, חייבים לעשות השתלמות לחברי מועצת העיר.

אלעד רוזגוביץ: אמרנו ש,

גב' ויני וולפסון: ... כל ישיבה, כל ישיבה, מדובר במקרים שהם מאוד מאוד משמעותיים,

אנחנו יושבים שמונה שעות, ואכן ישבתם,

אלעד רוזגוביץ: לא על זה דובר.

גב' ויני וולפסון: לא התכוונתי, לא התכוונתי לזה, אבל כשיושבים שם אנשים, ושמה לא

אמורה להיות משמעת קואליציונית, אלא באמת אנשים אמורים להביע את דעתם,

אלעד רוזגוביץ: היו שם דברים שהצבענו נגד, גם כשאת הלכת הביתה ב-12:00

בצהריים ונשארנו עד 17:00.

גב' ויני וולפסון: אלעד,

אלעד רוזגוביץ: את יודעת שאת קמת והלכת אחרי שעתיים? מישהו כאן יודע? בישיבה

של וועדת תכנון ובניה, אחת מתוך שתיים, אחת חמישים אחוז מהזמן, את לא היית

נוכחת.

גב' ויני וולפסון: בוא נעשה סדר,

אלעד רוזגוביץ: הערת הערות ציניות והלכת,

גב' ויני וולפסון: אנחנו הבאנו,

אלעד רוזגוביץ: ואחרי זה ישבנו עוד חמש שעות.

גב' ויני וולפסון: אנחנו מביאים למועצת העיר, לוועדת תכנון ובניה, נושאים שהם לא

אמורים להיות,

אלעד רוזגוביץ: אז למה את לא נמצאת בישיבה?

גב' ויני וולפסון: אני נמצאת בכל הישיבות.

אלעד רוזגוביץ: אז למה הלכת? את קמת והלכת, את לא נמצאת.

גב' ויני וולפסון: פעם אחת,

אלעד רוזגוביץ: חמישים אחוז מהזמן את לא היית.

גב' ויני וולפסון: אלעד, לא אענה לך. זאת בכיינות שגם אין לה מקום. זו בכיינות שאין לה

מקום. היינו בתשע, אתה יודע שכן. והאמת, שעדיף לא להיות בשביל לעשות את מה

שאתם עושים בתכנון ובניה. אני רוצה לחזור ולומר,

מר רן קוניק: בואו נתחיל להתקרב לסיום.

גב' ויני וולפסון: כמה שזה כואב, וכמה שזה לא נעים לשמוע, וכמה נאומים שתישאו פה,

שתקציב העירייה לא מבטא את סדר העדיפויות,

אלעד רוזגוביץ: בסדר,

גב' ויני וולפסון: לא רק של חברי מועצת העיר, אלא גם של תושבי העיר, חברים יקרים.

אלעד רוזגוביץ: בסדר.

גב' ויני וולפסון: כאשר אנחנו מסתכלים על הצרכים, ולא מזמן היו בחירות, לא מזמן

שמענו, תושבי העיר, והבנו מה הם הצרכים וגם כל הסיעות שיושבות פה הבטיחו, כל

הסיעות שיושבות פה הבטיחו, דיברו על איכות הסביבה, דיברו על תכנון ובניה, דיברו על

חינוך ואיפה סדר העדיפויות כשצריך אותו בתקציב העירייה?

ואין תוכניות אחרי זה, זו תוכנית העבודה. תוכנית העבודה נמצאת בפנינו, וחבל שכך היא

נראית. תודה רבה.

אלעד רוזגוביץ: יאללה, טוב נצביע?

מר רן קוניק: הצבעה, כן, הגענו להצבעה. דיברנו, מיצינו, נגמרו השאלות. אנחנו עוברים להצבעה, מי בעד אישור התקציב? תקציב 2019? מי נגד? יש נמנעים? אוקיי.

סיון גולדברג: אני רוצה להוסיף.

מר רן קוניק: משפט אחרון.

סיון גולדברג: אני רק רוצה להגיד, קודם כל, שאני שמח שאנחנו רואים את סדרי העדיפויות האמיתיים בעיר הזאת, ואני שמח על העבודה היסודית והמקצועית שנעשתה כאן, על ידי הגורמים המקצועיים בעירייה. סוף סוף, מה שנקרא, יש השקעה אמיתית לפי כללי, מי שהצביע בעיר, וככה זה צריך להיראות.

החלטה: תקציב העירייה לשנת 2019 אושר ברוב קולות.

11 בעד: רן קוניק, אור-לי ניב, אלי הולצמן, קארין אינס, עו"ד אביעד מנשה, מושיק גולדשטיין, עו"ד יעקב שטרן, טלי ארגמן, סיון גולדברג, איתמר אביבי, אלעד רוזגוביץ

4 נגד: ויוי וולפסון, ד"ר גלית לנדסהוט, ניר קורן, אורי קרמן

מר רן קוניק: אוקיי, תודה. חברים, התקציב אושר. שבת שלום לכולם.

גב' אור-לי ניב: שבת שלום, תודה רבה.

קובץ החלטות

4. אישור תקציב העירייה לשנת 2019

החלטה: תקציב העירייה לשנת 2019 אושר ברוב קולות.

11 בעד: רן קוניק, אור-לי ניב, אלי הולצמן, קארין אינס, עו"ד אביעד
מנשה, מושיק גולדשטיין, עו"ד יעקב שטרן, טלי ארגמן, סיון
גולדברג, איתמר אביבי, אלעד רוזגוביץ

4 נגד: ויוי וולפסון, ד"ר גלית לנדסהוט, ניר קורן, אורי קרמן